

Marechaussee Contact

Nummer 2
12e jaargang
april 2011

Koninklijke Marechaussee

Colofon

Marechaussee Contact is een uitgave van Commandant Koninklijke Marechaussee en Stichting Marechaussee Contact en verschijnt zes keer per jaar. De realisatie is in handen van de Afdeling Voorlichting & Communicatie Staf CKMar, in samenwerking met Stichting Marechaussee Contact

Voor colofon SMC, zie achterin dit blad

Redactie

Interne Communicatie,
SMC

Fotografie

AudioVisuele Dienst Defensie
Archief SMC, e.a.

Lay-out

Grafische Dienst
AudioVisuele Dienst Defensie
Den Haag

Redactieadres

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
Telefoon: 0344-571256
Fax: 0344-572009
Emailadres: redactiemc@gmail.com

Druk

OBT BV, Den Haag

Kopij volgend nummer

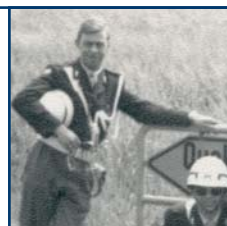
Voor informatie over het aanleveren van kopij voor Marechaussee Contact, graag contact opnemen met de redactie

De deadline voor de volgende uitgave is .. juni 2011

Inhoud

Een interview met de heer Klijndijk

12

Vertrek uit Paramaribo en terug naar Nederland

20

Oproep reünie 2012

25

Foto Omslag

De stadsoorlog 30 april 1980

Verder in dit nummer:

3: Nestelpennen 6: Reservisten 7: Veteranen 10-26: SMC met onder meer Oud-Dienstplichtigen, Rubriek Indië-Korea-Nieuw Guinea, algemene artikelen en kalender.

Nestelpennen

Partij verboden messen onderschept

De KMar heeft onlangs op Schiphol een 27-jarige Zwitser aangehouden op verdenking van verboden wapenbezit. De man was in het bezit van negentien vlindermessen en een werpmes. Hij was met een vlucht vanuit Peru aangekomen op Schiphol. De Douane trof de steekwapens aan bij de controle van de ruimbagage. De KMar heeft de verdachte vervolgens aangehouden en meegenomen voor onderzoek. De messen zijn in beslag genomen.

De Zwitser verklaarde dat hij de messen op een markt in Peru had gekocht. Hij zei dat hij de messen mee naar huis wilde nemen om ze als souvenirs in zijn woonkamer aan de muur te hangen. De man is na verhoor in vrijheid gesteld. Hij heeft een schikking van € 500,- betaald.

KMar houdt gezochte Serviër aan

De KMar heeft onlangs tijdens een controle Mobiel Toezicht Veiligheid een 38-jarige man aangehouden die nog een gevangenisstraf moest uitzitten.

Marechaussees controleerden de inzittenden van een bus die op weg was van Rotterdam naar Neurenberg. Bij deze controle werd ook de 38-jarige man uit Servië gecontroleerd. Hij bleek in het bezit van een vervalst Tsjechisch identiteitsbewijs, een vervalst Tsjechisch paspoort, een vervalst Tsjechisch rijbewijs en een vals Servisch rijbewijs.

Na identiteitscontrole bleek hij signaleerd te staan voor een gevangenisstraf van 2120 dagen en een geldboete. Ook blijkt de man gezocht te worden in Duitsland. Hij is aangehouden en ingesloten.

Verdachten aangehouden in cocaïneonderzoek Schiphol

Een rechteam van de Koninklijke Marechaussee op Schiphol heeft in een onderzoek naar de stelselmatige invoer van cocaïne acht personen aangehouden. Onder de verdachten bevinden zich vijf personen die als schoonmakers op de luchthaven Schiphol werkten.

Het betreft zes mannen en twee vrouwen (tussen 41 en 53 jaar oud) uit Amsterdam, Almere en Zeist. De acht verdachten werden in de afgelopen twee maanden aangehouden.

De Koninklijke Marechaussee kreeg afgelopen zomer zicht op een mogelijke drugslijn tussen Suriname en Nederland. Uit nader onderzoek kwam naar voren dat de verdachten mogelijk ook pakketten cocaïne vanuit Ghana en Kenia naar Nederland smokkelden.

De pakketten cocaïne zouden in de landen van vertrek op vooraf afgesproken plekken in de vliegtuigen zijn verstopt. Nadat de toestellen op Schiphol aankwamen, zouden schoonmakers de pakketten van de vliegtuigen hebben gehaald en buiten de luchthaven hebben gebracht.

De andere verdachten zouden zich ondermeer hebben bezig gehouden met het bewerken en verder verspreiden van de

cocaïne. In totaal zijn in zeven panden doorzoekingen verricht. Daarbij zijn onder meer vermoedelijk verdovende middelen en geld in beslag genomen.

De Koninklijke Marechaussee heeft in totaal tenminste dertien kilo cocaïne onderschept.

Braziliaan aangehouden met valse documenten

De Koninklijke Marechaussee heeft onlangs in IJmuiden een 40-jarige Braziliaanse man aangehouden op verdenking van documentfraude.

De man wilde de ferry van IJmuiden naar Newcastle nemen toen de fraude werd ontdekt.

Medewerkers van de KMar, die belast zijn met de grensbewakingstaak in de haven van IJmuiden, controleerden de identiteit van de Braziliaan. Bij de controle bleek de man, naast zijn getoonde Braziliaanse paspoort, ook in het bezit van een valse Portugese Identiteitskaart en een vals Portugees rijbewijs.

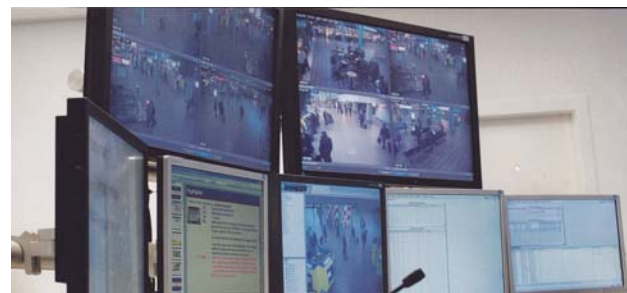
De man werd aangehouden en voorgeleid aan de Rechter-commissaris.

KMar-cameratoezicht ver-groot pakkans criminelen

Het cameratoezicht wordt voor meerdere doeleinden ingezet. Vanuit de cameratoezichtruimte kan men verdachte personen actief volgen en in de gaten houden met hypermoderne beweegbare camera's. Mocht er een incident plaatsvinden dan is de Koninklijke Marechaussee binnen de kortst mogelijke tijd ter plaatse.

Als de meldkamer een melding binnenkrijgt, verzoekt deze vaak om camerabeelden van het incident. Degene achter de regietafel kan met de camerabeelden de marechaussee-inzet beter coördineren. Verder worden de beelden ook als ondersteunend bewijs gebruikt. Niet alleen van incidenten waarbij hulpdiensten betrokken waren, maar ook van onopgemerkte (bagage-)diefstal. De pakkans van criminelen en ongedocumenteerde vreemdelingen wordt dus enorm vergroot met het gebruik van cameratoezicht. Tevens worden de beelden ter leering gebruikt bij het opleiden en bijscholen van marechaussees.

Prins van Oranje bezoekt Landelijk Opleidings- en Kennis-centrum van de Koninklijke Marechaussee (LOKKMar)

Zijne Koninklijke Hoogheid Willem-Alexander, Prins van Oranje, heeft onlangs een werkbezoek gebracht aan het LOKKMar op de Koning Willem III Kazerne in Apeldoorn.

De Prins werd geïnformeerd over de visie van de Koninklijke Marechaussee op opleiden en de stappen en investeringen die zijn gedaan om deze visie in te vullen.

Hij sprak met docenten, leerlingen en leden van het Management Team over competentiegericht leren en innovatie in het onderwijs. Ook praatte de Prins met marechaussees die zich voorbereiden op de Nederlandse politietrainingsmissie naar Kunduz, Afghanistan. Tijdens het werkbezoek kreeg de Prins van Oranje een demonstratie van de 'Serious Gaming'-simulator waarvan de Marechaussee binnenkort in het opleidingstraject gebruik gaat maken.

Aanhoudingen op Schiphol

De Koninklijke Marechaussee heeft onlangs vijf aanhoudingen verricht op Schiphol in verband met een vermoedelijke ripdeal.

Medewerkers van de KMar op Schiphol observeerden vijf personen in de aankomsthal die kennelijk ruzie hadden. Ze besloten vervolgens het vijftal te controleren waarbij een schermutseling tussen het vijftal en het KMar-personeel ontstond.

Bij één van de vijf werd een vuurwapen waargenomen waarop de controlerende medewerker van de KMar z'n wapen trok en het vijftal overmeesterd en geboeid werd.

Een 21-jarige inwoner uit Enschede, een 21-jarige en 34-jarige inwoner uit Almere, een 28-jarige inwoner uit Dordrecht en een 29-jarige Rotterdammer zijn aangehouden.

Bij één van de verdachten werd een halfgeladen vuurwapen aangetroffen, bij een andere verdachte verdovende middelen.

De recherche van de Marechaussee op Schiphol gaat verder onderzoek doen naar het incident onder leiding van het Openbaar Ministerie Haarlem, locatie Schiphol.

Marechaussees en kustwachtvliegtuig voor Italië

Nederland heeft op verzoek van Italië van 21 februari 2011 tot en met 31 maart 2011 een kustwachtvliegtuig ingezet voor surveillance in het luchtruim tussen Zuid-Italië en Noord-Afrika.

Italië heeft, gelet op de plotselinge instroom van migranten uit Noord-Afrikaanse landen en met name vanuit Tunesië, het Europees agentschap voor de buitengrenzen Frontex om ondersteuning gevraagd.

Frontex heeft Nederland specifiek verzocht om een bijdrage te leveren in de vorm van het kustwachtvliegtuig en van grenswachters van de Koninklijke Marechaussee voor de gecoördineerde gezamenlijke operatie in het maritieme grensgebied tussen de Italiaanse en Noord-Afrikaanse kust. Het kabinet had besloten daarop in te gaan.

Het vliegtuig voerde surveillancetaken in het luchtruim uit en bood daarmee ondersteuning aan maritieme eenheden. De

Nederlandse grenswachters oefenden op het eiland Lampedusa grenstoezichtstaken uit. Het Nederlandse toestel en de Nederlandse bemanning stonden onder Nederlands commando, maar voerden instructies uit van het Internationaal Coördinatie Centrum, dat de operatie leidde.

Frontex is het Europees Agentschap voor operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de EU.

Frontex

- coördineert de operationele samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van het beheer van de buitengrenzen
- helpt de lidstaten bij het opleiden van nationale grenswachters, waarbij een gezamenlijke Europese standaard wordt gehanteerd
- voert risicoanalyses uit
- volgt de ontwikkelingen op het gebied van onderzoek dat relevant is voor de controle en de bewaking van de buitengrenzen
- staat de lidstaten bij in omstandigheden die extra technische en operationele bijstand aan de buitengrenzen vergen en
- biedt de lidstaten de nodige ondersteuning bij de organisatie van gezamenlijke terugkeeroperaties.

De Commandant van de Koninklijke Marechaussee is lid van de Management Board van Frontex.

Minder verdachten op Schiphol aangehouden in 2010

De Koninklijke Marechaussee, die op Schiphol verantwoordelijk is voor de grensbewaking en de politie- en rekerchetaaken ziet een daling in het aantal misdrijven. Meer cameratoezicht, intensieve samenwerking met de Luchthaven Schiphol, de Douane en het Openbaar Ministerie Haarlem zijn mede oorzaak voor de positieve cijfers.

In 2010 werden 106 personen aangehouden voor een geweldsmisdrijf ten opzichte van 163 in 2009.

Het aantal aangehouden drugskoeriers en bolletjesslikkers ging naar beneden van 1253 in 2009 naar 1167 in 2010. De KMar en Douane werken intensief samen in de passagierslijn om controle en opsporing zo goed mogelijk op elkaar te laten aansluiten. De KMar heeft diverse teams die zich bezig houden met de bestrijding van mensensmokkel en mensenhandel. In 2010 werden 29 mensensmokers opgepakt, in 2010 waren dat er nog 50. De brigade grensbewaking, belast met onder meer de paspoortcontroles op de luchthaven hield 528 personen aan met een vals of vervalst paspoort (617 in 2009).

Ruim 2800 personen die toegang verzochten tot het Schengen-gebied werden geweigerd, veelal omdat ze niet voldeden aan voorwaarden voor binnenkomst. Het jaar ervoor waren dat er nog 2795.

Verder inden grensbewakers ongeveer een miljoen euro aan boetes en verstrekten ze 7072 nooddocumenten aan mensen die niet over juiste of geldige reisdocumenten beschikten.

In 2010 hield de KMar 25 preventieve fouilleeracties; ook tijdens deze controles werden minder wapens aangetroffen dan voorheen. In 2010 werden 257 aangiften opgenomen i.v.m. winkeldiefstallen. Het jaar ervoor waren dat er 240.

Twée 'Jeneverkruizen'

Het onderscheidingsteken voor eervolle langdurige dienst als officier, doorgaans het 'Officierskruis' genoemd, is een militaire onderscheiding die wordt uitgereikt aan officieren in de Nederlandse krijgsmacht die ten minste vijftien jaar actief officier zijn. De onderscheiding werd op 19 november 1844 ingesteld door Koning Willem II en wordt sindsdien uitgereikt op zijn verjaardag, 6 december. Omdat tijdens deze uitreikingen in het officiersverblijf traditioneel een glaasje jenever werd genuttigd, wordt het ook wel 'Jeneverkruis' genoemd.

Dekker en Van Looij met kruis en jenever

Oude doos

De koning bepaalt in het Koninklijk Besluit 'dat het onderscheidingsteken bepaaldelijk bestemd is tot het beloonen van eenen eervollen langdurigen Nederlandschen effectieven diensttijd van officieren en daarmee gelijkgestelde personen behoorende tot het leger'. Tot 30 december 1866 was het onderscheidingsteken een verguld zilveren gesp die op een kleurig zijden lintje werd gedragen. Op verzoek van de officieren werd de gesp door het huidige verguld zilveren kruis vervangen. Op de onderscheiding is het aantal dienstjaren in Romeinse cijfers vermeld, dat elke vijf jaar dient te worden vervangen: XV, XX, XXV, XXX, XXXV en XL.

Den Haag vandaag

Op 6 december 2010 werden in Den Haag in de Koningin Beatrixkazerne weer twee 'Jeneverkruizen' uitgereikt. Dit keer een wat bijzondere bijeenkomst omdat de laatste echte dienstplichtige reserveofficieren het kruis voor vijftien jaar trouwe dienst kregen uitgereikt. Na het afschaffen van de dienstplicht kent het Wapen geen instroom meer van dienstplichtige reserveofficieren. Plaatsvervangend CKMar, generaal-majoor Willem van de Water, spelde de reservekapiteins Richard Dekker en Arthur van Looij het kruis op. Hierna werd de in de aanhef beschreven 'borreltraditie' voortgezet.

De Gouden Pionierschop

Onder de naam REALES (Reduced Energy and Logistics, Enhanced Safety) mocht KMar-reservist luitenant-kolonel Roeland Kremers via zijn bedrijf Katalysator Management in samenwerking met Heijmans Techniek & Mobiliteit (HTM) en Novarese tijdens het Genie Symposium op donderdag 2 december 2010 op de Koninklijke Militaire Academie te Breda 'de Gouden Pionierschop' in ontvangst nemen.

Positieve beïnvloeding

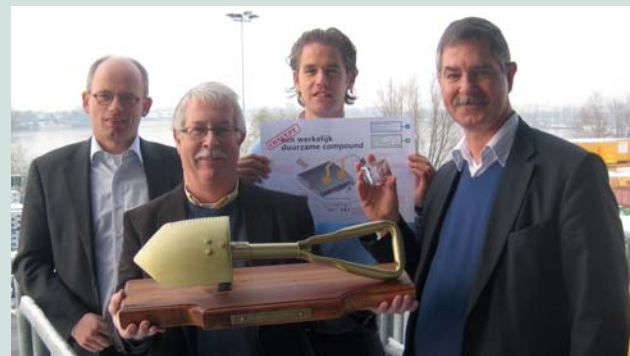
De inzending van REALES werd beloond met deze eerste prijs vanwege haar integrale benadering, waarin een compleet concept van een duurzame compound (militair kampement) werd gepresenteerd. Het concept bestond uit samenhangende modules van snel realiseerbare en haalbare voorstellen, die leiden tot forse financiële besparingen en een kleinere ecologische voetafdruk. Tegelijkertijd worden de logistieke operatie, de operationele gereedstelling en het voortzettingsvermogen positief beïnvloed. Tot slot zal het concept binnen Defensie bijdragen aan een bewustwordingsproces. In het complete concept zijn duurzaamheidsvoorstellen als windmolens, zonnepanelen, een biogasinstallatie enzovoorts opgenomen. Energie wordt in dit concept gewonnen uit zon, wind, warmte en biomassa.

Jury-criteria

De jury, onder leiding van prof. dr. ir. ing. Almer E.C. van der Stoel, hanteerde bij haar beoordeling de volgende criteria: 1. operationele relevantie voor het vakgebied Genie, 2. financiële relevantie voor dit vakgebied, 3. bijdrage aan duurzaamheid, 4. haalbaarheid en 5. beschikbaarheid.

Mega-besparingen

Juist in een tijd van voelbare budgetbeperkingen toonde de Genie zich bijzonder geïnteresseerd. De belangrijkste modules zijn doorgerekend op besparing van dieselgebruik (aggregaten) en CO2 beperkingen. Dit leidt tot besparing van vele miljoenen euro aan exploitatiekosten. Er is nagedacht over de exploitatie van de systemen door de lokale bevolking in missiegebieden en over de mogelijkheid de systemen na afbouw van de missie aan lokale autoriteiten, bedrijven of NGO's (niet-gouvernementele organisaties) over te dragen. De volgende stappen van REALES zullen gericht zijn op het in overleg met de Genie realiseren van de voorstellen op oefenlocaties van Defensie, zodat de Genie ervaring kan opdoen met exploitatie en onderhoud en metingen kan verrichten. Daartoe zullen diverse gecontracteerde civiele bedrijven hun kennis en producten inbrengen en daar waar nodig hun producten aanpassen aan specifiek militaire behoeften.

Roeland Kremers (rechts) met links de andere prijswinnaars

Bereden Ere-escorte Koninklijke Marechaussee (KMar)

Het Bereden Ere-escorte KMar is met een bescheiden optreden ter gelegenheid van het kroonprinselijk huwelijk in 2002, sindsdien uitgegroeid tot de formatie zoals wij die nu kennen: een bereden standaardwacht en een peloton beredenen, bij elkaar 34 ruiters. Het is samengesteld uit zowel beroepspersoneel als actief-reservisten, waarbij de verdeling respectievelijk ongeveer tweederde en eenderde bedraagt.

geregeld door een Zakelijk Leider, eveneens een beroeps. De meeste beroepscollega's die deel uitmaken van het bereden gedeelte, worden opgeleid tot gekwalificeerd politieruiter en oefenen daartoe regelmatig in één der landelijke centra van de Bereden Politie. Regelmatig komt het voor dat er steunverlening wordt gevraagd in de vorm van één of meer KMar-ruiters, die echter niet voor bereden ME-taken worden ingezet.

De reservisten bij elkaar op een mistig weiland

Belgische paarden

De organisatie is in die zin bijzonder dat het escorte alles in huis heeft, met uitzondering van de paarden zelf, die ter beschikking worden gesteld door de Belgische Federale Politie te Brussel. Deze geweldige service van de Belgische collega's maakt het mogelijk dat het ere-escorte sinds een aantal jaren ter gelegenheid van Prinsjesdag en evenementen die het Koninklijk Huis betreffen, een goede prestatie neer kan zetten. Het complete escorte traint gezamenlijk intensief vier dagen voorafgaand aan Prinsjesdag met onder andere een generale repetitie en een strandrit. Er wordt in de regio Den Haag een tijdelijk stallencomplex gecreëerd, van waaruit alle werkzaamheden plaatsvinden. Daarnaast wordt gedurende twee weekenden per jaar getraind op de thuisbasis van de Belgische Federale Politie.

Een derde actief-reservist

De formele leiding berust bij de Commandant Ere-escorte, een beroepscollega, terwijl de dagelijkse gang van zaken wordt

Bereden Ere-escorte KMar bij Prinsjesdag

Bijvoorbeeld: hun aanwezigheid bij Open Dagen. De actief-reservisten - eenderde van het escorte - zijn te vinden binnen de rangen van de ruiters. Evenals binnen de gelederen van de vaste staf, die bijvoorbeeld bij Prinsjesdag wordt geactiveerd. Zo worden de functies van dierenarts, fysiotherapeut en HID (Hoofd Inwendige Dienst) alle door reservisten vervuld. De complete organisatie bedraagt tegen de vijftig personen.

Generale repetitie bij Binnenhof in Den Haag

Oud-politietroeper en -marechaussee vertelt

Op aanraden van een SMC-begunstiger strijkt de redactie neer in het wooncomplex Nieuw Schoonoord in Velp bij Arnhem. Hier woont Henk de Vries, -wordt in juni 96 (!)-, die fijn kan vertellen over de oorlogsjaren. In de hal lopen ze elkaar mis. De Vries staat de redacteur al op te wachten. Het komt toch allemaal goed, ook het schitterende verhaal bij geurende koffie en later een rode wijn.

Vrijwillige Landstorm

De in 1915 in Workum geboren Fries komt uit een boerengezin en moest flink aanpakken. Zijn plakboek geeft aan dat hij zich in augustus 1933 meldde bij de Vrijwillige Landstorm. Twee jaar lang eenmaal per week oefenen bij een militair onderdeel. De Vries verklapt: 'Zo werd je aspirant-voorgeoefend-soldaat en hoefde je uiteindelijk maar zes weken in militaire dienst. Voor mij werd dit Assen.' Het boerenleven vond hij maar niks. Je had er geen dag vakantie. Eind mei 1936 trad hij toe tot het Korps Politietroepen (PT) en werd korporaal. Dat duurde tot de Nederlandse capitulatie aan de Duitsers. In mei 1940 ging hij op wachtgeld. Hij had zijn politiediploma al op zak, door zelfstudie. Zijn keuzemogelijkheden waren de Gemeentepolitie of Rijkspolitie of Marechaussee (door de Duitsers ontdaan van het 'Koninklijke').

Het Korps Politietroepen

Het Korps Politietroepen werd in 1919 als tweede militaire politie naast de KMar (tijdelijk) opgericht uit de politieafdelingen bij de legeronderdelen om ook de binnenlandse rechtsorde en de demobilisatie in goede banen te leiden. Er was veel consternatie op het eind van de Eerste Wereldoorlog (1918): het uitdragen van het communisme, de tsaar was vermoord en de Duitse keizer gevlucht ten gevolge van de Novemberrevolutie. Het waren dus politieke redenen om het korps Politietroepen op te richten, dat in 1922 ook grensbewakingstaken kreeg. Het korps leverde met bereiden en voetiers bijstand aan onder meer de politie in Amsterdam en Rotterdam.

Tot 1935 waren de Politietroepen volledig onder de voogdij van de KMar, zij hadden dezelfde Inspecteur. In 1938 kwam daarbij de bewaking van wegen en bruggen, de laatste inclusief het tot ontploffing brengen van springladingen. Moedig werk bij de inval van de Duitsers.

Fort Westervoort

Als PT-er deed De Vries dienst op Fort Westervoort dat, met een kazemat noord en een kazemat zuid, deel uitmaakte van

Met zijn PT-makkers op Fort Westervoort

Henk de Vries laat zich de rode wijn goed smaken

de IJssellinie, Voor bediening van het pantserafweergeschut werd hij in Oldebroek opgeleid. Het fort ligt op de westelijke oever aan de Velpse kant, juist tegenover het plaatsje Westervoort. Samen met 23 anderen bewaakte hij de regio inclusief de brug over de IJssel. De Vries: 'In die tijd zeiden we al dat veel huizen en groen ons schootsveld belemmerden. Maar alles bleef bij het oude. Toen de Duitsers met hun pantsertrein de spoorbrug wilden oprijden - het was op 10 mei 1940 - schoten de kazematten hen weer terug naar station Westervoort. De Duitsers wonnen het gevecht door met bootjes tot onder de kazematten te varen. Hup, een aantal handgranaten naar binnen en het was afgelopen.'

Grebbeberg

De Vries was daar zelf niet bij, maar heeft dat gehoord bij zijn terugkeer. Hij regelde toen het verkeer in Scherpenzeel. Overal zag je Duitse vliegtuigen. Kort daarvoor bewaakte hij de bataljonsstaf op het prachtige Kasteel Renswoude. De eenheid moest de tegenaanval op de Grebbeberg uitvoeren. Hij is er zelf ook geweest. 'We trokken mee terug. Via Zeist - gooide men NSB-ers uit de ramen - naar Jutfaas en een klusje gedaan in IJsselstein. Toen was er ineens de capitulatie en keerde ik terug naar Westervoort via Renswoude. De Duitsers zaten al in het

Spelevaren in de slotgracht van Kasteel Renswoude

kasteel en hadden zich aan de wapenkast en wijnkelder tegoed gedaan. Verder heb ik daar nog vier weken het verkeer geregeld op de Duitse scheepjesbrug over de IJssel', aldus De Vries.

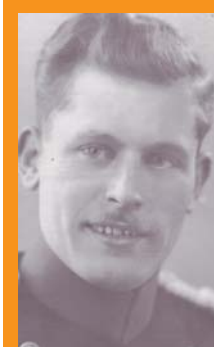
Marechaussee

Hij werd medio 1940 Rijkspolitie-man in Uddel en kwam later bij de afdeling Verkeer Apeldoorn. Op aanraden van Butseelaar van Dubbeldam ging De Vries over naar de Marechaussee en werd wachtmeester te voet. Vanwege zijn goede staat van dienst later in Terborg ook nog opperwachtmeester. Hij werd door heel Nederland verplaatst zoals Bilthoven, Ootmarsum, Venlo, Leeuwarden. Hij deed zo links en rechts ondergrondse werkjes. In 1943 volgde zijn sollicitatie naar de Gemeentepolitie Velp. Het bracht hem geen rust. De SS-er Frans Fischer (ja die na de oorlog levenslang kreeg en in de Koepel van Breda

zat) zei tegen hem: 'Binnen een halfuur vijf typistes en schrijfmachines regelen anders word je dood geschoten.' Het lukte uiteindelijk wel, maar het gemanipuleer was hij zo zat en ging zo tegen zijn rechtsgevoel in dat hij medio 1944 is ondergedoken in Ermelo. Na de oorlog weer terug in Velp en ging 34 jaar geleden als adjudant met pensioen.

Slot

Deze drager van de eremedaille Oranje Nassau in goud, biljart nog of doet een spelletje. Twaalf jaar geleden heeft hij zijn vrouw verloren maar zijn twee dochters helpen met raad en daad. Met een knipoog: 'Niets moet meer op mijn leeftijd. Heb ik ook tegen de dominee gezegd. Ik kijk nu naar de TV-uitzending "Hour of Power" op SBS6. Heel goed programma.' Ja ... een bewogen man met een rijk leven.

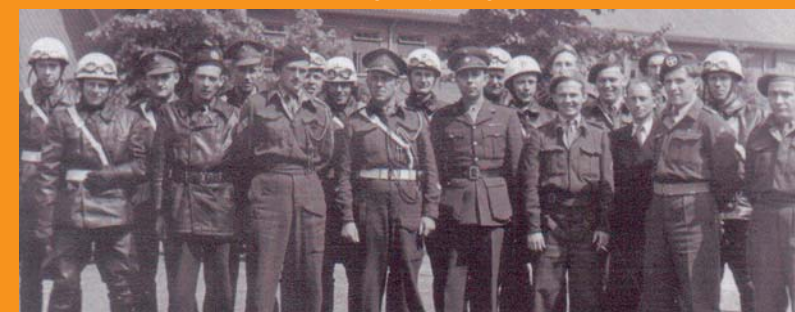
Oud-marechaussee der eerste klasse Jos Wever in 1947

Marechaussee Jos Wever op zoek naar

Na 60 jaar nog steeds een warm hart voor het Wapen. 'Zonder vrees en zonder blaam' staat hoog in zijn levensvaandel. Jos Wever is BLS-veteraan (Binnenlandse Strijdkrachten) en trad kort na de Tweede Wereldoorlog in dienst bij de KMar.

Tijdens zijn marechaussee-tijd tot 1953 voornamelijk doorgebracht op brigade Den Haag (onder meer de motorpool) kwam hij in aanraking met zaken die zijn ziel -ook op latere leeftijd- diep raakten. Weer hersteld is hij bezig zijn onthutsende ervaringen aan het papier toe te vertrouwen. De ruim tachtigjarige is op zoek naar oud-collega's die zijn zaken uit die periode (1946-tot 1953) kunnen bevestigen en de realiteit van zijn verhaal kunnen versterken. U kunt contact met hem opnemen via: 06-12145517 of jos.wever@tele2.nl.

Tijdens het bezoek van de Belgische Minister van Oorlog in 1948. Met motorhelm v.l.n.r. Wijnand Hudepool, Jos Wever, wachtmeesters Post en Reitsma, Leo Hoogeveen en Jan Tervoort. Met wit koppelstel midden is opperwachtmeester Pahlplatz met links naast hem wachtmeester Van der Werf; de overigen zijn Belgen.

Veteranen-onderzoek

Alle veteranen die met de keten van zorg in het LZV (Landelijk Zorgsysteem voor Veteranen) ooit te maken hebben gehad, ontvangen een vragenlijst van het Trimbos-instituut op gezag van de RZO (Raad voor civiel-militaire Zorg en Onderzoek), de toezichthouder op de LZV. De deelname heeft geen invloed op de behandeling, is anoniem en de onderzoeksgegevens zijn vertrouwelijk. Het gaat om LZV-maatwerk zo dicht mogelijk bij huis te realiseren. Dus graag invullen en retourneren.

Erecouloir Prinsjesdag

In het bezit van blauwe blazer, grijze pantalon en baret? Ja, geeft u zich dan vóór 1 juli op voor de erecouloir van veteranen op dinsdag 20 september 2011. Het detachement staat het dichtst bij het Binnenhof, bij het Mauritshuis, in verband met de fysieke belasting. Informatie en opgave bij veteraan Fred Driessen: 0229-263558 of f.driessen@quicknet.nl.

Nieuwe voorzitter Veteraneninstituut

Per 1 maart is dr. Gerrit Valk (oud-lid PvdA in de Tweede Kamer en oud-locoburgemeester van Bergen (NH)) de nieuwe bestuursvoorzitter van het Veteraneninstituut. Mr. Martin Zijlstra trad na acht jaar om statutaire redenen af. Hij ontving bij zijn afscheid uit handen van de minister van Defensie Hans Hillen het Ereteken voor Verdienste in zilver.

Ereteken voor Verdienste: Hans Hillen (links) feliciteert Martin Zijlstra

Observaties voorzitter

Dit nummer van Marechaussee Contact zal op of omstreeks Koninginnedag op de deurmat vallen. Langs deze weg wil ik alle begunstigers die een Koninklijke Onderscheiding ten deel is gevallen van harte feliciteren met deze zeer eervolle erkenning. Ik wens hen toe dat zij met hun dierbaren nog lang op deze heugelijke gebeurtenis mogen terugzien.

We herdenken op 4 mei onze gevallen, SMC zal bij vele plechtigheden aanwezig zijn. Ik moet daarbij altijd denken aan het gezegde: 'Een volk dat zijn doden niet eert, heeft geen recht een volk te zijn.' Dit geldt ook onverkort voor onze stichting. Enkele van onze veteranen nemen deel aan de erehaag op de Dam. Ons Wapen zal ook voor het eerst sinds het zijn van zelfstandig krijgsmachtdeel aan deze erehaag deelnemen. Helaas zijn we op dit moment op de Dam nog niet welkom met een detachement. Wij kunnen daarmee officieel niet onze collega's herdenken die zich voor onze vrijheid, maar ook te Indië en tijdens vredesmissies hebben ingezet en daarbij hun leven hebben gelaten.

Op 5 mei staan we stil bij de bevrijding van ons deel van het Koninkrijk. Uit het door de nieuwe voorzitter van het Nationaal Comité Herdenking Capitulaties 1945 Wageningen (NCHC) in Checkpoint gepubliceerde interview blijkt dat de herdenking te Wageningen wel degelijk een plaats heeft naast de Veteranendag in Den Haag, dat deze beide bijeenkomsten elkaar absoluut niet beconcurreren. Wij zijn als SMC zeer blij met dit standpunt en hopen dat we elkaar nog vele jaren te Wageningen mogen ontmoeten.

Inmiddels is bekend wat de bezuinigingen voor defensie en de KMar in het bijzonder zullen gaan inhouden. Niet eerder is zo in de krijgsmacht gesneden. De KMar 'volgt', daar waar het aantal justitiabelen¹ minder wordt, zal ook het aantal opsporingsambtenaren afnemen. De aanschaf van een schip voor de Zeeuwse wateren wordt geschrapt. Vermoedelijk zal er ook een reductie van de stafcapaciteit plaatsvinden. De deadline voor het inleveren van deze kopij maakt dat ik op dit moment het bij deze algemene opmerkingen moet laten. Op de website zullen we zo snel mogelijk meer informatie geven.

Op 31 maart verscheen in het Historisch Nieuwsblad een artikel over de KMar, geschreven door de heer G. Rommelse, medewerker van het Nederlands Instituut Militaire Historie. In dit artikel wordt van uit historisch perspectief uitvoerig stilgestaan bij de positie van de KMar in het Nederlandse politiebestedel vanaf het moment van oprichting van het Wapen tot heden. Het artikel hebben wij met toestemming van de redactie van het Historisch Nieuwsblad op onze website mogen plaatsen. U kunt het daar dus integraal lezen. Mijn commentaar op delen van dat artikel treft u elders in dit blad (en ook op de website) aan.

¹ Justitiabelen zijn rechtzoekenden, formeel: zij die aan de rechtsmacht zijn onderworpen, in dit geval de in een regio werkzame en wonende militairen en burgerambtenaren in dienst bij defensie.

In maart zijn we overgegaan tot het verspreiden van een nieuwsbrief. Met deze gratis nieuwsbrief en met ons Twitter-account willen we u nog beter en sneller op de hoogte brengen van ontwikkelingen die betrekking hebben op ons Wapen of op onze Stichting. Op onze website (pagina Nieuws .. subpagina SMC Nieuwsbrief) kunt u uzelf heel gemakkelijk voor de nieuwsbrief aanmelden. Onder aan elke nieuwsbrief kunt u zich door op een link te klikken altijd ook weer afmelden. Op de website hebben wij de link naar ons Twitter-account vermeld, door daar op te klikken kunt u kennis nemen van de reeds verzonden tweets. Marechaussee Contact blijven we vanzelfsprekend elke twee maanden samen met de Commandant van het Wapen uitgeven. Mogelijk dat we op termijn in verband met de aan de KMar opgelegde bezuinigingen het blad weer geheel in eigen beheer zullen publiceren. In MC kunnen wij u meer achtergrondinformatie verstrekken, ook voor naslag is een tijdschrift meer geschikt. Tevens moeten we niet vergeten dat niet elke begunstiger actief is op het internet. Met dit palet van middelen kunnen we een ieder op de door hem of haar gewenste wijze benaderen.

Ik wens u weer veel leesplezier.

Jack Vlaming
brigade-generaal b.d.
voorzitter SMC

Herinnering betaling begunstigerbijdrage

Bij het decembernummer van Marechaussee Contact (nr. 6 – 2010) werd aan de SMC-begunstigers een acceptgirokaart gezonden voor het betalen van de begunstigerbijdrage 2011, te betalen vóór 31 januari 2011. Een flink aantal begunstigers heeft deze bijdrage echter nog niet betaald. De penningmeester van SMC verzoekt degenen die de bijdrage nog niet betaald hebben om dat alsnog te doen. Acceptgirokaart kwijt geraakt? Dan kan ook betaald worden door gebruikmaking van een gewone overschrijving naar **bankrekening 3912106 t.n.v. Stichting Marechaussee Contact te Nieuw Vennepe**.

Overigens heeft SMC voorkeur voor Internetbankieren (indien mogelijk) omdat dit kostenbesparend werkt. Wij vragen bij een betaling altijd het

De Commissie-Donner en de weg naar Oss

In de lente van 1935 werd de Commissie-Donner een feit. De oud-minister van Justitie kreeg van de ministers van Justitie en Oorlog een tweeledige opdracht. Allereerst moest hij onderzoeken, hoe beste zou kunnen worden gekomen tot een functionele taakverdeling tussen de Koninklijke Marechaussee en de Rijksveldwacht. Dit alles in afwachting van de formatie van een eenheidsrijkspolitiekorps. Ten tweede moest Donner bezien hoe een betere samenwerking tussen de beide (rijks) politiekorpsen kon worden verkregen met het oog op een toekomstige samenvoeging.

De installatie van de Commissie-Donner deed de alarmbellen op verschillende plaatsen rinkelen. Binnen de leiding van de Rijksveldwacht en de Koninklijke Marechaussee vroeg men zich direct af welke consequenties dit alles kon hebben. Het was onvermijdelijk dat er een keuze zou moeten worden gemaakt tussen het gendarmeriekorps en de burgerlijke Rijksveldwacht. Binnen de Koninklijke Marechaussee was men er in het geheel niets gerust op. Daar stond het wel vast dat de voorkeur van Justitie uit zou gaan naar de eigen Rijksveldwacht en dat de Koninklijke Marechaussee het onderspit zou delven. Binnen het Wapen begon men zich grote zorgen te maken over de toekomst en het mogelijke voortbestaan.

Deze gevoelens bleven voor de Commissie-Donner niet verborgen. Donner waarschuwde de minister van Justitie voor mogelijke obstructie van de kant van de Marechaussee en stelde voor om de Koninklijke Marechaussee en de Rijksveldwacht onder een gezamenlijke korpschef. Die benoeming moest vóór 1 november 1936 rond zijn, dit was de datum waarop de Inspecteur van de Koninklijke Marechaussee met pensioen zou gaan.

Meer en meer kregen de kranten lucht van de plannen binnen het Ministerie van Justitie. Dit leidde ertoe dat de hernieuwde problemen rond het rijkspolitiebestedel een discussiepunt vormden in de publieke arena. Zoals zovaak eerder begon een loopgravenoorlog tussen voor- en tegenstanders van de Marechaussee en de Rijksveldwacht. De toon van de discussie werd allengs scherper en er werd niet geschroomd om met modder te gooien.

Het Ministerie van Oorlog begon steeds meer in te zien dat het zich zand in de ogen had laten strooien door Justitie. Dat laat-

SMC-begunstigernummer te vermelden. Dit nummer staat bij het adres op de adresdrager van Marechaussee Contact.

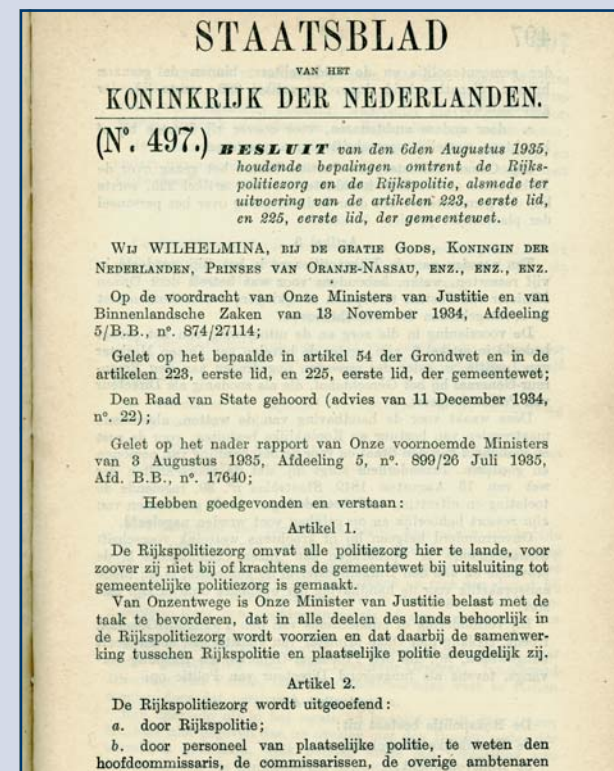
Ter informatie: de bijdrage voor 2011 is minimaal 10 euro en voor de partners van de ons ontvallen begunstigers minimaal 5 euro. Voor begunstigers woonachtig buiten Nederland minimaal 15 euro.

De administratie begunstigerbijdragen wordt verricht door Piet van Sprang. Voor vragen aangaande de betaling van begunstigerbijdragen kunt u bij hem terecht.

Bereikbaarheid van Van Sprang: zie colofon achter in dit blad.

Met vriendelijke groet namens het bestuur van SMC en bij voorbaat dank voor een snelle reactie.

Eelco Bouwman – SMC-penningmeester

ste departement was er op uit om de Koninklijke Marechaussee met onderhandse methoden aan Oorlog te ontfutselen. Bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken waren er ook grote bezwaren tegen de manier van handelen van Justitie. De zeggenschap van burgemeesters en commissarissen der Koningin werd door het Rijkspolitiebestedel 1935 ondergraven, een ontwikkeling die dit ministerie niet met lede ogen wilde aanzien. Binnenlandse Zaken werd nu een belangrijke bondgenoot voor Oorlog én de Koninklijke Marechaussee om de opmars van het Ministerie van Justitie te dwarsbomen. De rijen sloten zich en voor de Commissie-Donner werd het nu erg moeilijk een advies uit te brengen dat nadelig zou uitvallen voor de Koninklijke Marechaussee.

Hoe nu uit deze patstelling te komen? In 1938 tekende zich, de affaire-Oss was toen in volle gang, een mogelijk compromis af. De verschillende partijen overwogen de Koninklijke Marechaussee en de Rijksveldwacht een duidelijk afgebakend geografisch territorium toe te wijzen zodat de korpsen niet meer in elkanders vaarwater zouden komen. Grofweg behelsde het plan dat de Marechaussee een brede strook langs de oost- en de zuidgrens kreeg en de Rijksveldwacht meer in het achterland zou gaan opereren. Een samenvoeging van de beide rijkspolitiekorpsen leek daarmee voorlopig van de baan. Het probleem was echter dat de verhoudingen tussen de verschillende partijen nog verder waren verslechterd en een oplossing van het rijkspolitievraagstuk verder weg was dan ooit. Justitie had een gevoelig gezichtsverlies geleden dat niet snel vergeten zou worden. Dit departement had met het Rijkspolitiebestedel slechts een Pyrrusoverwinning geboekt. Het was nu wachten op de volgende ronde in het gevecht. Een nieuwe kans zou zich na de Tweede Wereldoorlog voordoen toen Justitie het voor elkaar kreeg het korps Rijkspolitie op te richten en de Koninklijke Marechaussee buiten spel te zetten.

1967 – Langharige jongeman uit 'swingend Den Haag' wordt met behulp van computer geselecteerd voor dienstplicht bij de Koninklijke Marechaussee.

2002 – Keurig gekapte, niet meer zo jeugdige, oud-marechaussee uit Twente brengt met behulp van computer marechaussee nostalgie in beeld.

Het betreft hier Fred Klijndijk (63) die alleen al om bovengenoemde beschrijving een bijzonder oud-dienstplichtig marechaussee is geworden, waar de redactie de lezers van Marechaussee Contact graag eens nader mee kennis wil laten maken. Tijdens de contactmiddag in Buren vond een plezierig gesprek plaats, waarvan onderstaand een verslag.

Fred Klijndijk werd opgeroepen voor de lichter 1967-5, de eerste lichter die met behulp van een computer werd geselecteerd. Dat in het begin van de jaren zestig (ook toen al) de automatisering niet zonder problemen verliep, blijkt uit het feit dat 1967-4 nooit is opgekomen.

1967 was toch al een bijzonder jaar. De dienstplicht werd met drie maanden verkort, het Depot veranderde van naam, het werd OCKMar (Opleidings-Centrum) en de KMar-compagnieën heetten voortaan Eskadrons. De opleiding duurde nog maar zes maanden, waarbij men in één en hetzelfde eskadron verbleef, de tot dan gebruikelijke overplaatsing van A- naar B- na twee maanden verviel. Al die aanpassingen hadden tot gevolg dat 67-5 geen ouderdag had, iets wat Fred nog steeds betreurt, kennelijk had de leiding het te druk....

Zes maanden na zijn opkomst vertrekt Fred naar 104 Maresk in Nunspeet om als chauffeur politiediensten te gaan verrichten. Net als iedere oud-marechaussee heeft Fred zo het een en ander meegemaakt. Een van zijn verhalen:

Fred: "Ik sta ergens in West-Duitsland verkeer te regelen, staat een Duitse automobilist tegen mijn benen te drukken. Op mijn vraag "was dass zu bedeuten hat" antwoordt de boze Duitser: "in Deutschland hast du nichts zu bestellen, abhauen!" Hij wilde persé doorrijden ook al maakte ik hem er op attent dat elk ogenblik een Centuriontank uit het bos zou komen! Hij deed een verwoede poging de 50 ton staal te ontwijken, toch reed de tank achterbumper, kofferdeksel en uitlaat van zijn au-

Oud-marechaussee Fred Klijndijk in actie als webmaster van www.MarechausseeNostalgie.nl

1968: Marechaussee Fred Klijndijk, uiterst links op de foto, oefent in Duitsland.

tomobiel af. Zonder deze onderdelen en met rood hoofd reed hij weg. De tankbestuurder heeft ongetwijfeld niets van het voorval gemerkt."

Rondom zijn dienstdienst werd de wereld met de nodige conflicten geconfronteerd zoals de Zesdaagse Oorlog om Israël en de Praagse Lente, beide leidend tot een zogenaamd NATO-alarm. 104 Maresk stond dan gereed om te vertrekken naar de Noord-Duitse vlakten.

Op 7 maart 1969 'mocht' dienstplichtig marechaussee Klijndijk, met een mobilisatiebestemming naar een school in Cuyk op zak, afzwaaien.

Behalve tijdens een herhalingsoefening in 1973 'Big Ferro', bij 51 Div Maresk, heeft Fred nooit meer iemand van zijn lichter ontmoet, behalve dan in het begin van de jaren negentig, toen op het vliegveld van Wenen iemand aan hem vroeg of hij 'Fredje' was. Het bleek een lichtingsgenoot te zijn, die hem na twintig jaar herkende. De wachttijd werd benut om bij te praten. Met een 'we bellen nog' -wat er nooit van is gekomen- vertrokken beide heren, ieder naar een andere bestemming.

Rond 1995 ontving Fred een uitnodiging voor een reünie in Schaarsbergen, georganiseerd door SMC, een stichting waar hij nog niet eerder van gehoord had. Hij werd begunstiger. Fred: 'SMC is een zeer belangrijke stichting, het biedt zowel dienstplichtige als beroeps de mogelijkheid zich in één stichting te verenigen. Volgens mij uniek binnen de krijgsmacht'.

Vanwege een terloopse opmerking tijdens een van de SMC-contactdagen in 2002 ontstond bij Fred het idee om website op te zetten waarin oud-dienstplichtige marechaussees hun verhalen, berichten en foto's konden plaatsen.

Zijn website 'www.MarechausseeNostalgie.nl' was geboren.

Fred: 'MarechausseeNostalgie voorziet duidelijk in een behoefte. Ik ben iedere keer weer verbaasd en tegelijkertijd ook

heel trots dat er dagelijks zoveel mensen de site bezoeken. En dan niet alleen maar om even te kijken of er nog nieuws is, maar er wordt uitvoerig naar foto's gekeken en de verhalen worden gelezen. Ik krijg bijna dagelijks reacties. Dat de site zijn nut bewijst blijkt ook uit de contacten die na vele jaren weer via de website worden hersteld'.

In februari 2011 werd MarechausseeNostalgie dagelijks gemiddeld zeventien keer bezocht, daarvan komen er ongeveer 200 'toevallig' op de site terecht, de overige vijfhonderd komen gericht naar de site en bekijken per dag ongeveer veertienduizend foto's of verhalen (het aantal 'clicks' op een foto of verhaal!).

Na een werkzaam leven als exportmanager, waarin hij in zijn vrije tijd graag actief sportte (voetbal, zwemmen, fitness en onderwatersport), helpt hij af en toe startende bedrijven en maakt hij ouderen en gehandicapten wegwijs in de wereld van het internet.

Veel tijd voor vrijwilligerswerk blijft er niet over. In MarechausseeNostalgie gaat al gauw een paar uur per dag zitten en natuurlijk moet er tijd over blijven voor zijn gezin.

Over het antwoord op de vraag wat zijn dienstdienst bij het Wapen voor hem betekend heeft, hoeft Fred Klijndijk niet lang na te denken. De invloed van zijn dienstdienst op zijn leven is groot geweest. Geplukt uit de Flower Power van Den Haag werd hij ondergedompeld in de MP-Power van Apeldoorn. Gestructureerd en gedisciplineerd werken en handelen werd hem bijgebracht, kwaliteiten die hij meenam naar de burgermaatschappij. 'Ik heb daar echt profijt van gehad!'

Hiermee eindigde het gesprek, waarna Fred gauw naar de dependance van het Marechausseemuseum ging om KMar-vrienden en bekenden te ontmoeten, maar niet nadat de redactie hem complimenteerde met zijn site, een bijzondere nostalgische bron voor oud-dienstplichtige marechaussees, bedacht en onderhouden door een bijzondere oud-collega!

Dienstplichtigen 1960-3 van 11 MarCie ontmoeten elkaar voor het eerst na 49 jaar

1960-3 11 MarCie bijna 50 jaar later

SMC-begunstiger Bertus Heezen kon het niet langer aanzien. Ieder jaar tijdens de Algemene Reünie was hij, op een enkele uitzondering na, weer de enige 60-3-er aan 'tafel 1960-1962'. Hij besloot een reünie te organiseren voor lichtingsgenoten die samen met hem bij 11 MarCie dienden. Na een klein jaar speuren, bellen en mailen lukte het hem de persoonsgegevens te achterhalen. Helaas bleken vier van hen al overleden en vier konden, vanwege gezondheidsredenen of verhindering, niet naar Eerbeek, de plaats waar de reünie gehouden werd, komen. Op 24 maart ondernamen 15 oud-MarCiemannen, waarvan enkele met hun partner, de reis naar Eerbeek.

Bertus had een programma in elkaar gedraaid waarin naast de ontmoeting de Eerbeekse papierindustrie centraal stond. De ontmoeting verliep enigszins onwennig. Vrijwel niemand had ooit een van zijn dienstmakkers nog ontmoet en de twintigers van toen waren inmiddels bijna onherkenbare zeventigers geworden. Zoals zo vaak bij een reünie bleek dat het uiterlijk weliswaar veranderd was, maar dat de stem vrijwel het zelfde gebleven is. Na enkele minuten wist iedereen weer wie iedereen was. Er ontstonden al gauw geanimeerde gesprekken waarin

iedere's 'geschiedenis' besproken werd, gevolgd door het uitwisselen van herinneringen. Hierbij bleek dat de Marechaussee bij allen invloed op hun hele leven heeft gehad, variërend van nog steeds goed schoenen kunnen poetsen, via het nostalgisch bezoeken van La Courtine, tot gevoel voor discipline en verantwoordelijkheid.

Tijdens het bezoeken van een historische papierfabriek, een oliemolen en een moderne kartonfabriek, alle drie in Eerbeek, gingen de onderlinge gesprekken op ontspannen manier door. Met tussendoor een voortreffelijke brunch in een voormalige korenmolen werd het een zeer geslaagde bijeenkomst. Met een 'Spijtig dat we dit niet veel eerder hebben gedaan' en 'Dit moeten we zeker vaker doen' werd Bertus Heezen bedankt voor zijn inzet.

Een tiental van de reünisten had nog nooit van SMC gehoord. De vijf SMC-ers in het gezelschap maakten en passant van de gelegenheid gebruik hen op de stichting te wijzen. Dit zal zeker tot nieuwe begunstigers leiden.

Zomaar een kris?!

Detachment Madioen. Archief Arie J. van Veen

Charl Besançon vertelt:

Eind 1949 was ik geplaatst op het detachement Madioen van 1 MP V op Oost-Java.

Dit was in die roerige tijd, waarin door Nederland de soevereiniteit werd overgedragen aan de Republiek Indonesië. Het was -naast ons andere politiewerk- onze taak om onder andere de belangrijke gebouwen, zoals banken, overheidsgebouwen, postkantoren en dergelijke op een regelmatige wijze over te dragen aan de TNI (Tentara National Indonesia, het reguliere leger van Indonesië.)

Ongeregeldheden, brandstichting, vernielingen, moorden et cetera moesten zoveel mogelijk worden voorkomen. Nog niet zolang tevoren, kort voor de wapenstilstand op 11 augustus 1949, was door een bende al het personeel van het plaatselijke station, alsmede het bedienend personeel van een zojuist binnengelopen trein, op afschuwelijke wijze om het leven gebracht. De afgehakte hoofden werden gespietst op het ijzeren hek van het station. Naar de redenen/bedoelingen moest men raden, maar zeer waarschijnlijk moest dit dienen als waarschuwing voor degenen die met de Nederlanders samenwerkten.... In Madioen onderhield ik een vriendschappelijk contact met een Indonesiër van het Binnenlands Bestuur (BB), om de overdracht zoveel mogelijk in goede banen te leiden. De samenwerking daarmee was correct en gewoon vriendschappelijk.

Nederlandse troepen

De Nederlandse troepen hadden inmiddels Madioen verlaten en waren elders samengebracht, in afwachting van hun verscheping naar Nederland. Uitsluitend het detachement Madioen bleef achter, als vertegenwoordiger van het Nederlands gezag. Mede daardoor kwamen bijvoorbeeld de geregelde republikeinse troepen, die werden gelegerd in Madioen, zich bij ons melden. Dit ging heel correct allemaal.

In die periode kwam een Indonesiër bij mij langs om mij te zeggen dat zijn toean, waarmee hij doelde op de Indonesiër van

Een Javaanse kris

het BB, mij als aandenken een kris wilde schenken. Hij had gehoord dat ook wij over niet al te lange tijd zouden vertrekken uit Madioen. De kris diende echter nog de vereiste/voorgescreven behandeling (het ritueel wassen) te ondergaan.

Vertrek uit Madioen.

Drie dagen nadien – het was veel eerder dan wij hadden verwacht – kregen wij opdracht om het detachement Madioen op te heffen. Later bleek ons, dat wij werden geplaatst op het detachement in Kediri. Tijd om afscheid te nemen van mijn kennissen, zoals de Indonesiër van het BB, had ik niet.

Bij ons vertrek uit Madioen, reden wij met onze voertuigen als het ware door een erehaag van de TNI. De manschappen stonden aan beide zijden van de weg, met hun wapen in de aanslag naar het open veld. Ook zij wisten af van het bestaan van ongeregelde bendes, die getooid waren met de meest schilderachtige namen, maar ten koste leefden van de bevolking en meerdere malen een schrikbewind uitoefenden.

Detachementsgebouw in Kediri, foto beschikbaar gesteld door Charl Besançon.

Detachment Kediri. Personeel o.a. Nol Veldhuizen, Otto van de Vorm, Jan Sorber, J.C.Lesquiller, Jan de Weerd, Bertus Gruterink en Charl Besançon. Foto beschikbaar gesteld door Charl Besançon.

Detachment Kediri

Onze nieuwe standplaats bleek dus Kediri te zijn, een stadje dat werd geteisterd door verschillende groeperingen, die allemaal naar de macht streefden. Dit met gebruikmaking van de wapenen. Het was wat men wel eens noemt: Een wespennest, maar dan veel gevaarlijker dan dat. Aan ons de taak om ondanks alles, het normale leven zoveel mogelijk doorgang te doen vinden. Onze taak was toch: 'Orde en vrede brengen?'

In hospitaal

Onmiddellijk na aankomst ik Kediri, werd ik met amoebendysenterie opgenomen in het militair hospitaal. Enkele dagen later stond er plotseling een mij onbekende Indonesiër bij mijn bed. Hij vertelde mij, dat hij de door zijn meester beloofde kris kwam brengen. Hierna overhandigde hij mij een kris, vertelde daarbij dat hij uit vriendschap was geschonken en voordat ik er erg in had, was hij weer verdwenen. De kris heb ik, vanzelfsprekend zou ik zeggen, in dank aanvaard. Ik heb deze meegenomen naar Nederland en zij heeft in mijn huis nog steeds een ereplaats!

Ik was hooglijk verbaasd en wel om de volgende redenen:

a. Hoe wist hij dat ik in Kediri was geplaatst en:

b. hoe wist hij dat ik was opgenomen in het (bewaakte) militaire hospitaal?

Navraag bracht geen oplossing. Niemand (ook niet van de bewaking), had hem zien komen of gaan. Was dit wat men noemt: de mystiek van het Oosten? Tot nu toe kan ik er geen logische verklaring voor vinden. Iemand anders wel?

Vakantie

In 1992 bracht ik met mijn vrouw Riny een vakantie door in Indonesië. Tijdens deze vakantie brachten wij ook een bezoek aan Kediri. Dit met de bedoeling aan Riny te laten zien waar wij als detachement MP waren gehuisvest. Kediri bleek echter in de loop der jaren zo veranderd, dat ik ons detachementsgebouw niet meer kon terugvinden. Ook onze Indische chauffeur wist het niet. Dit was de reden, dat ik informatie vroeg aan enkele TNI-militairen, die daar naast de weg tussen enkele gebouwen liepen. Deze wisten wonder boven wonder,

het huis wat wij zochten, te staan en wezen mij de weg. Ik bedankte ze voor hun informatie en wilde vertrekken naar de aangeduide plaats. Toen werd ik er op geattendeerd, dat ik mij op militair terrein bevond en wij ons daarom dienden te verzoegen bij hun commandant.

Deze commandant vroeg ons toen, wat de redenen waren van onze komst. Ik heb hem daarop verteld dat ik eind 1949 begin 1950, als lid van het Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee, deel had uitgemaakt van het detachement MP in Kediri. Tevens vertelde ik hem van mijn ervaringen met de kris. Zoals hij daarop ons vertelde, begreep hij het allemaal. Tevens vertelde hij ons, dat ik zo'n sterke kris had, dat deze mij had teruggebracht naar de plaats waar ik hem had gekregen. Tot mijn verwondering bleken wij ons te bevinden op het terrein van het hospitaal alwaar ik de kris had gekregen. En ook dit nog: dit hospitaal was nog steeds als zodanig in gebruik.

Wij bedankten hem uitvoerig voor zijn uitleg en hulp. Tenslotte bracht hij ons naar de poort, wenste ons verder een goede reis en verzekerde ons, dat mijn kris ons zou brengen naar alle plaatsen die ik zocht.

Het detachementsgebouw bestond nog, maar bleek inmiddels te zijn opgeslokt door de sterk uitgebreide sigarettenfabriek Faroka.

Dit bezoek aan Kediri was één der hoogtepunten van onze vakantie.

Toelichting

De kris is een wapen waaraan mystieke krachten worden toegerekend. Wordt dikwijls gedragen als teken van gezag of waardigheid.

Door de Indië veteranen was de kris dikwijls een begerenswaardig artikel, om als aandenken mee naar huis te nemen.

Tenslotte

Via Probolinggo, Soerabaia en Batavia, ben ik met het troepenschip General M.L.Hersey, op 1 juni 1950 in Nederland teruggekeerd.

Riny en ik zijn altijd al heel blij geweest met onze kris, maar zien hem na onze vakantiereis toch met andere ogen.

De Koninklijke Marechaussee en 'de bijstand'

Deel 11: de Stadsoorlog (30 april 1980)

Korte terugblik:

In de vorige aflevering sloten we het hoofdstuk 'Brigade Speciale Beveiligingsopdrachten' (BSB) af. Na een 'vliegende start' in 1976 bleef deze jonge eenheid snel doorgroeien tot een grote elite-eenheid met een sterkte van ongeveer 400 mannen en vrouwen.

In deze geschiedschrijving werd ook stilgestaan bij een paar grote acties waar de BSB bij betrokken is geweest, zoals de grote krakersrellen aan de Vondelstraat in Amsterdam, bij de inhuldiging van Hare Majesteit en de ontruiming van de Pierstraat in Nijmegen.

Deze rellen van 1980 en 1981 zijn – achteraf gezien – de grootste krakersrellen geweest waar Nederland ooit mee geconfronteerd is geweest en zijn van grote betekenis geweest voor de rol van de Koninklijke Marechaussee in de bijstand. Reden om in deze serie daar wat dieper op in te gaan.

Het kraken van leegstaande woningen:

In het jaarverslag 1975 van Commandant KMar wordt voor het eerst melding gemaakt van het nieuwe fenomeen: 'kraken van leegstaande woningen'; een verschijnsel dat aanvankelijk vrij 'ludiek' begon maar ook snel verhardde en zich in korte tijd ontwikkelde tot een echte 'stadsoorlog'. Deze term is afkomstig van het boek 'De stadsoorlog - Amsterdam 1980' van de journalist H.J.A. Hofland. Eén van de vele publicaties en rapporten die terugblikten op het 'kroningsjaar 1980' en die probeerden een verklaring te vinden voor de openlijke veldslagen in onze hoofdstad waarbij ongeveer 1/6-deel van de totale Nederlands politiemacht moest worden ingezet en het maar weinig gescheeld had of er was met 'scherp' geschoten.

Het jaaroverzicht 1980 van CKMar laat een overweldigende inzet van onze bijstandseenheden zien:

- * 1 t/m 4 maart: inzet van 638 man KMar en 2 pantserwagengpelotons, (pawpels) voor de ontruiming van kraakpanden in de Vondelstraat in Amsterdam;
- * 28 april t/m 1 mei: 744 man KMar (+ 2 pawpels) voor de inhuldiging van Hare Majesteit;
- * 18 t/m 20 augustus: 472 man KMar voor de ontruiming van kraakpanden aan de Prins Hendrikkade;
- * 1 t/m 3 december: 482 man bijstand voor de ontruiming van kraakpanden aan de Weteringschans.

Al deze acties vonden plaats in Amsterdam en daarnaast kwamen in dit jaar nog de nodige bijstandsacties in verband met demonstraties rond de kerncentrale Dodewaard; een nieuw fenomeen dat Nederland in latere jaren in de ban zou houden.

30 april 1980: inhuldiging van Koningin Beatrix:

De geplande inhuldigingsplechtigheid van 30 april werd al ruimschoots vóór die datum aangegrepen om aandacht te vragen voor de huisvestingsproblematiek in de hoofdstad met grote woningnood enerzijds en grote aantallen leegstaande (speculatie-)panden anderzijds. Onder het motto: 'geen woning, geen kroning' leek aanvankelijk de woningnood het thema te worden maar door de opruiende radioprogramma's van radio Stad Amsterdam, de onverholen sympathie voor de kraakbeweging bij de Volkskrant, Vrij Nederland, de VARA en andere media werd de toon steeds grimmiger en werden bij de kroning geheide straatacties in het vooruitzicht gesteld. Er verschenen op grote schaal pamfletten als: '30 april aktiedag, helm hoofdzaak'. Achteraf is gebleken dat veel relschoppers die op deze oproepen afkwamen, van buiten Amsterdam waren en helemaal niets hadden met 'de kroning' of 'woningnood'. Sterker nog: veel woningen werden in de veldslagen onbewoonbaar gemaakt en omwonenden moesten hun huis verdedigen tegen vernielingen.

Bijgaand oranje pamflet van 'de autonomen' lijkt op het eerste gezicht best wel een grappige cartoon waarbij Minister Wiegel van Binnenlandse Zaken een woeste leeuw, genaamd 'Koninklijke Marechaussee' aan de riem heeft om de kroningsplechtigheid in goede banen te leiden maar de tekst op de achterkant is minder komiek: Nederland is een poltiestaat geworden, de kroningsplechtigheid is te duur en 'feestelijkheden en tradities van deze aard moeten verbroken worden'. Fel protest wordt in het vooruitzicht gesteld en '30 april kan geen feestdag zijn maar het begin van de strijd tegen de volksverlakkerij.'

De autoriteiten stelden alles in het werk om op de geplande feestdag de binnenring rond de Dam en Nieuwe Kerk af te grendelen wat uiteindelijk ter nauwer nood gelukt is maar andere locaties zoals Waterlooplein, de Blauwbrug, Damstraat en andere, zagen er 's avonds uit als na een militaire veldslag. Er was voor vele miljoenen schade aangericht, er was op grote schaal geplunderd en honderden mensen waren gewond geraakt. De reportages van dit kroningsoproer (dat in officiële rapporten 'de grootste ordeverstoring in de Nederlandse geschiedenis in vredetijd' werd genoemd!) , zijn nu -31 jaar later- nog steeds huiveringwekkend om te lezen en veel foto's geven een beklemmend gevoel.

Het voert te ver om deze hele dag hier nog eens de revue te laten passeren maar enige bijzondere elementen waren:

- a. De voortdurende opruiing door Radio Stad Amsterdam en haar verslaggevers ter plaatse;
- b. De krakersradio 'de Vrije Keijser' die demonstranten naar de 'juiste' plekken dirigeerde op basis van info van eigen verkenners en afgeluisterde politieberichten; (een verzoek van de politie om deze zender door de BSB uit de lucht te laten halen, werd door het bevoegde gezag afgewezen)
- c. De aanwezigheid van 150 F-side Ajaxsupporters;
- d. Veel communicatie- en commandovoeringsproblemen bij de operationele politieleiding;
- e. Overhaast aangevoerde ME-eenheden uit de provincie die 'heg noch steg kenden', op totaal verkeerde plekken terecht kwamen of lange tijd 'zoek' waren;
- f. ME-ers die bij gebrek aan traangas, zelf met stenen gingen gooien;
- g. Politie die zo in het nauw gedreven werd, dat -tevergeefs- toestemming werd gevraagd voor een salvo karabijnvuur over de hoofden heen.

's Nachts om 01.00 uur werd de ME teruggeroepen en waren de grootste rellen over.

Wat het feestelijke hoogtepunt had moeten worden voor de nieuwe Koningin, afgesloten met een rijtour door de hoofdstad en een groots volksfeest, was onttaand in een ongekende veldslag met enorme vernielingen.

De wapenwedloop tussen relschoppers en de overheid was een nieuwe ronde ingegaan en deze rellen vormden voor de kraakbeweging de aanzet tot verdere radicalisering. 744 Marechaussee's hebben deel uitgemaakt van de ongeveer tien-duizend(!) man ordehandhavers en velen hebben traumatische ervaringen opgedaan of zijn (zwaar) gewond geraakt.

Vergeldingsactie van de ME?

De woede bij de getergde politie- en Marechaussee-eenheden was duidelijk: de grote vernielingen en plunderingen, (die de ME niet had kunnen voorkomen), de 'steniging' die men vele uren had moeten doorstaan, de vele gewonde collega's (ook politiepaarden waren met messen aangevallen) en het feit dat er nauwelijks relschoppers waren aangehouden, zorgden voor opgekropte woede die een uitweg zocht.

In officiële berichten werd gemeld dat de ME-eenheden in de nacht van 30 april op 1 mei om 01.00 uur waren teruggetrokken, maar in diverse publicaties wordt melding gemaakt dat na middernacht op het Leidseplein nogmaals een grote confrontatie heeft plaatsgevonden tussen ME en relschoppers waarbij de ME-eenheden methodes gebruikt zouden hebben 'die het daglicht niet kunnen verdragen'. Een doctoraalscriptie van de Rijksuniversiteit Leiden van 1994 spreekt over 'de veel besproken 'slachting' aan het Leidseplein'. Ook de bekende Rotterdamse criminoloog professor dr. G.P. Hoefnagels, maakte op 8 mei 1980 in NRC-Handelsblad een eerste analyse van de rellen en merkte daarbij op dat 's nachts – buiten het oog van camera's en journalisten-, ME-eenheden op grote schaal wraak hadden genomen op de relschoppers. Zijn informatie lijkt afkomstig te zijn van een niet met name genoemd ME-lid van één van de KMar-bijstandspelotons.

In een brief aan de 1e en 2e Kamer melden de Ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken echter dat 'uit gevoerd onderzoek in geen enkel opzicht is gebleken dat deze feiten inderdaad plaatsgevonden zouden hebben' en daarmee is dit dossier formeel gesloten.

(wordt vervolgd)

KMar-Brigade Caribisch Gebied

Deel 1: Volop in beweging!

In de reeks 'De Koninklijke Marechaussee op missie' wordt in twee afleveringen verhaald over de Brigade Caribisch Gebied, met dank aan luitenant kolonel W.M.C.E. Mennen, brigadecommandant.

Ontstaan:

De aanwezigheid van de Marechaussee in het Caribisch Gebied gaat ver terug in de tijd. Reeds in 1839 was er een Brigade Maréchaussée te voet die in 1848 uitgebreid werd naar de Bovenwindse Eilanden. In 1862 werd de Brigade Koloniale Marechaussee opgericht, destijds belast met de civiele politiedienst. Dit duurde voort tot 1918, waarna het overging in het Korps Militaire Politietroepen. Begin jaren zeventig (twintigste eeuw) werden twee marechaussees toegevoegd aan de staf van de commandant van de marine op Curaçao. Door de jaren heen zond Defensie steeds meer militairen naar de Nederlandse Antillen en Aruba, waardoor de behoefte aan meer personeel van de Koninklijke Marechaussee toenam. Van 1991 tot 1998 was de KMar aanwezig met een Detachement van 20 rechercheurs op de Bovenwinden ter ondersteuning van de lokale recherche van het Korps Politie Nederlandse Antillen. De brigade KMar, inmiddels gegroeid naar 37 functies in het taakveld Militaire Politie Zorg (MPZ en Contra Inlichtingen Dienst (CID) Kustwacht, werd in februari 2008 uitgebreid naar 89 functies in het kader van het Plan Veiligheid Nederlandse Antillen.

Het Plan Veiligheid Nederlandse Antillen heeft als doel:

- drastische vermindering van de geweldscriminaliteit (met als eerste prioriteit gewelddadige roofovervallen, vuurwapencriminaliteit en huiselijk geweld) en het vergroten van het gevoel van veiligheid in de wijken
- terugdringen drugscriminaliteit
- intensivering van de bestrijding van internationaal terrorisme
- optimaliseren, stroomlijnen en coördineren van het vreemdelingenproces
- een duurzame verbetering en versterking van de bedrijfsvoering van de diensten die deel uitmaken van de rechtshandhavingketen.

Op 10 oktober 2010 vond de zogenaamde transitie plaats. Dit bracht een grote wijziging in structuur en taakstelling teweeg. Het land Nederlandse Antillen hield op te bestaan. Het gevolg was dat Curaçao en Sint Maarten de status van land kregen binnen het Koninkrijk (net als Aruba) en dat Bonaire, St. Eustatius en Saba (BES-eilanden) een bijzondere gemeente van Nederland werden, genaamd Caribisch Nederland. Nederland werd onder meer verantwoordelijk voor de rechtshandhaving en het Vreemdelingenbeleid, dus dat betekende ook gevolgen voor de taakstelling van de Brigade.

Na de transitie op 10-10-10 is de brigade gegroeid naar 152 vte (voltijds Equivalent (baan voor 40 uur), inclusief 37 formatieplaatsen voor de Landsambtenaren Grensbewaking Caribisch Nederland; een groot deel van de burgerfuncties is gevuld met personeel van de voormalige immigratiedienst dat samen met de taken is overgekomen van de politie.

De brigade is een zogenaamde centrumbrigade. De overhead bestaat uit een brigadecommandant in de rang van luitenant-kolonel, een plaatsvervangend brigadecommandant in de rang van majoor, een brigadeadjutant en een bedrijfsbureau onder leiding van een eerste luitenant. De brigade is gevestigd op Curaçao in de wijk Suffisant. Naast het brigadegebouw te Suffisant zijn marechaussee collega's werkzaam op nog twaalf locaties verspreid over Curaçao, Sint Maarten, Aruba, Bonaire, Sint Eustatius en Saba. De Brigade Caribisch Gebied is een brigade met een veelzijdig takenpakket. Door deze veelzijdigheid, kunnen de medewerkers van de brigade met allerlei instanties in aanraking komen. Een aantal van de ketenpartners zijn:

- Korps Politie Curaçao, Aruba, Sint Maarten en Caribisch Nederland
- Douane
- Vrijwilligerskorpsen van de diverse eilanden(reservepolitie)
- Immigratiediensten
- Openbaar Ministerie
- Recherche Samenwerkings Team
- Kustwacht Nederlands Caribisch Gebied
- Opleidingsinstituut Rechtshandhaving & Veiligheidszorg

De brigade maakt veelvuldig gebruik van tijdelijk tewerkgestelden. Collega's worden voor korte – of langere tijd vanuit Nederland tijdelijk tewerkgesteld.

De Brigade Caribisch Gebied heeft de (reguliere) militaire politietaken voor de Nederlandse militairen, de militairen van de (voormalige) Antilliaanse - en Arubaanse milite en op de militaire locaties in het Nederlands Caribisch Gebied. Na 10-10-10 is de brigade zelfstandig verantwoordelijk voor die taken die de KMar ook in Nederland heeft, zoals de bewaking van de grenzen op de luchthavens en zeegrenzen op de drie eilanden van Caribisch Nederland (Bonaire, Sint Eustatius en Saba). Daarnaast geeft de brigade opsporingssteun aan de lokale politie en/of de Kustwacht in opdracht van het bevoegd gezag. Ze is ook belast met de politietaken op Flamingo Airport op Bonaire, de politietaken op Saba en Sint Eustatius en assisteert de politie op Bonaire. De Koninklijke Marechaussee is op Curaçao en Sint Maarten betrokken bij meerdere projecten in opdracht van de Nederlandse regering. De Commandant van de Brigade Caribisch Gebied is daarbij belast met de coördinatie van de uitvoering, zodat voor al deze activiteiten één aanspreekpunt is. Door actief te zijn op al deze eilanden levert de brigade een bijdrage aan de veiligheid binnen het Koninkrijk. De Brigade Caribisch Gebied is een van de brigades van het District KMar Landelijke en Buitenlandse Eenheden (DLBE).

KMar taken op Curaçao

In het land Curaçao voert de brigade verschillende taken uit, die hierna stuk voor stuk besproken worden.

Militaire PolitieZorg (MPZ)

Naast de politiedienst voor de militairen voert de brigade ook politiediensten uit op verschillende militaire complexen zoals Marinebasis Parera, Marinekazerne Suffisant en het militaire deel van het vliegveld HATO op Curaçao. Hoewel de lokale politie in principe de politiezorg voor de familieleden of partners van de militair heeft, verleent de brigade in de praktijk ondersteuning. Op Curaçao is de afdeling gevestigd in het brigadegebouw op Suffisant. De afdeling staat onder leiding van een 1e teamleider in de rang van eerste luitenant. Naast bovengenoemde werkzaamheden op de eilanden verleent de KMar ook politiezorg in andere delen van het Caribisch gebied en Zuid-Amerika bij oefenende eenheden van Nederlandse militairen. De opsporingsactiviteiten vinden plaats onder gezag

van het Openbaar Ministerie van Curaçao en niet zoals in Nederland onder Arnhem.

Gemeenschappelijk Grens Controle Team(GGCT)

De brigade voert in samenwerking met de Douane van Curaçao op de luchthaven HATO de zogenaamde 100%-controle uit. Op alle uitgaande rechtstreekse vluchten naar Nederland (KLM, Martinair, Arkefly) worden de passagiers gecontroleerd op het bezit van verdovende middelen. Op de luchthaven HATO is een post gevestigd van waaruit men werkt. Vanaf medio 2008 zijn de afdelingen APD en GGCT samengevoegd tot één afdeling. Men draait afwisselend zowel politiediensten ten behoeve van de gestationeerde Nederlandse militairen als controles op de luchthaven.

Criminele Inlichtingen Eenheid/Criminele Inlichtingen Dienst Kustwacht Caribisch Nederland

Rechercheurs van de brigade doen inlichtingenwerkzaamheden op de eilanden. Ze verwerven informatie over zware criminaliteit voor de Algemene Politiedienst (CIE) en voor de Kustwacht (CID). Hierbij gaat de aandacht vooral uit naar het smokkelen van verdovende middelen, mensensmokkel en terrorisme. De CID KW is gestationeerd op Curaçao en op Sint Maarten.

Recherche Benedenwinden

Een team van rechercheurs richt zich primair op de bestrijding van geweldscriminaliteit, mensensmokkel/mensenhandel en drugssmokkel op de luchthaven. Ook kunnen de rechercheurs worden ingezet bij andere rechercheonderzoeken, waarbij de inzetprioriteit wordt bepaald in het driehoeksoverleg Benedenwinden in overleg met de brigadecommandant. Een ander deel van het team wordt ingezet bij het Atrakoteam (overvallen) van het Korps Politie Curaçao (KPC). Het team staat onder leiding van de coördinator in de rang van adjudant.

Infodesk

De informatierechercheurs opereren vanuit het Regionaal Informatiecoördinatie en Expertise Centrum (RIEC). Het taakaccent ligt op het inwinnen en coördineren van informatie op het gebied van mensenhandel/ mensensmokkel, (reis)documentvervalsing, migratiecriminaliteit en drugssmokkel. Daarnaast beschikt de brigade over een informatierechercheur die zich bezighoudt met informatieverwerving op het gebied van de militaire politiedienst. De rechercheurs zijn gestationeerd op Curaçao en Sint Maarten.

Tot zo ver de eerste aflevering van de beschrijving van de werkzaamheden van de Koninklijke Marechaussee in het Caribisch gebied, dit wordt in het juninummer van Marechaussee Contact vervolgd.

VERTREK UIT PARAMARIBO EN TERUG NAAR NEDERLAND

Jan Pauwels vertelt het laatste verhaal in de artikelenreeks over de Surinaamse ervaringen van enkele marechaussees eind jaren vijftig.

Hij maakt de serie af die zijn, op 22 november 2010, overleden collega Ploeg helaas niet meer kon afronden. Het was Geert zijn wens dat na zijn overlijden ook het slot van zijn Surinaamse periode in Marechaussee Contact zou worden gepubliceerd.

De redactie is Jan Pauwels dank verschuldigd voor zijn hulp bij het realiseren van deze wens van Geert Ploeg.

Eindelijk kwam dan het bericht dat we op 24 mei 1958 naar Nederland zouden vertrekken. Dat werd een drukke tijd want er moesten nog allerlei cadeaus gekocht worden voor verloofdes, ouders, broers en zussen. Die cadeaus moesten ook nog ergens in, dus werd het idee geboren dat Geert Ploeg en ik (Jan Pauwels) elk een grote hutkoffer zouden timmeren. De kist moest ongeveer een halve kuub worden, wilde alles erin passen. Dus op naar het PBK (Prins Bernhard Kampement) waar in de loods van de welzijnszorg druk werd getimmerd, geschaafd en gevijld. Voor onze verloofdes in Nederland maakten we een apart cadeau. Geert maakte een mooie kast met laden en deurtjes en ik een kaptafel.

We moesten ook nog onze ongeveer vierhonderd kippen verkopen; daar vonden we een mannetje voor waarvan wij dachten dat hij de kippen via-via in de kippensoep zou laten belanden. Ook werd het tijd om afscheid te nemen van de vele vrienden en kennissen. Dat bracht nog al wat huisbezoek en uitzwaaiwerk met zich mee.

Op de brigade moesten de motoren en jeeps worden overgedragen aan de nieuwkomers die inmiddels al enkele weken in ons midden waren. En dan is de dag van ons vertrek aangebroken. De Douane komt op de brigade de kisten van iedereen verzegelen. Aangezien we goede kennissen en goede contacten hebben met deze mensen is na het drinken van een paar biertjes het verzegelen een fluitje van een cent. Op naar de haven alwaar we uitgeleide worden gedaan door het Surinaams Militair Muziekkorps.

Na veel gezwaai en geroep van de achterblijvers op de kade maakt de 'Willemstad' zich langzaam los van de wal. Vaarwel Suriname en op weg naar Holland. Ploeg zegt tegen mij: 'We hebben hier een fijne tijd gehad, maar ik denk niet dat we hier ooit nog terugkomen'. Ik ben het met hem eens. We varen de Surinamerivier af en gaan richting de Oceaan. Op 26 mei komen we vroeg in Trinidad aan.

We mogen van boord en maken een mooie rondrit over het eiland en door Port of Spain. We verblijven nog een tijdje in de luxe Country-Club en dan gaan we weer richting de boot. Het schip vaart daarna naar La-Brea om pek in te laden, bij het 'Pitch-Lake' (pekmeer). Hier wordt sinds het begin van de vorige eeuw asphalt gewonnen uit het meer. Het is één van de grootste vindplaatsen van asphalt op de wereld. Het komt in het meer boven borrelen als teer. Bij La-Brea hebben we heerlijk gezwommen en in de middag met een taxi een rondrit gemaakt naar San-Fernando. Op 27 mei verlaten we La-Brea en passeren we de dagen daarna nog de eilanden Tobacco en Barbados. Dan gaat de boot op volle kracht richting de Azoren op weg naar Engeland. Op 8 Juni arriveren we in Plymouth alwaar we dezelfde dag nog richting IJmuiden opstomen. Op 10 juni komen we heel vroeg in IJmuiden aan en op naar Amsterdam alwaar we na 18 dagen varen afmeren en ontschepen.

Op de kade staan verloofden en families ons op te wachten en zijn we na anderhalf jaar weer bij elkaar. Na ons eervol ontslag bij de Koninklijke Marechaussee kwamen Ploeg en ik in dienst van de Koninklijke Papierfabrieken Van Gelder Zonen te Ren-

kum. In de loop van de tijd kregen we beiden een chefs-functie. Wij hadden later in ons leven nogal wat overeenkomsten. We kochten allebei 'gelijktijdig' een huis -we kregen allebei twee kinderen- allebei kregen we een leidinggevende functie bij de brandweer en verzorgden diverse opleidingen en als laatste zijn we allebei vijftig jaar getrouwd geweest met de verloofdes van destijds.

Helaas moest ik mijn grootste vriend-kameraad en slapie na een ziekbed op 22 november 2010 laten gaan. Ik beloofde hem in zijn laatste dagen het slot van de Surinameverhalen te zullen schrijven.

J.E. Pauwels

SMC-contactmiddag gezellig en zinvol

Op 17 maart 2011 vond de in de dependance van het Marechausseemuseum weer de jaarlijkse SMC-contactmiddag plaats. Vanaf 13.00 uur 'druppelden' de deelnemers binnen, de helft van hen oud-beroeps en de andere helft oud-dienstplichtige marechaussees.

De contactmiddag werd geopend door Roel Gras, voorzitter van de SMC-reüniecommissie, die in zijn openingswoord het belang van deze Burense contactmiddag onderstreepte. Vooral omdat het zo langzamerhand een vaste kern is die ieder jaar weer naar Buren komt, ieder jaar weer aangevuld met enkele 'eerstejaars' bezoekers. Conform de doelstellingen van SMC dragen contact (mid-)dagen bij aan het hernieuwen en onderhouden van onderlinge contacten van oud-marechaussees. Roel vertelde dat het goed gaat met SMC en met de door zijn commissie georganiseerde bijeenkomsten. Het maximum aantal aanmeldingen voor het bezoek aan de Koning Willem III-kazerne op 28 april is bereikt en voor de contactdag in Bronbeek op 23 juni aanstaande lopen de aanmeldingen gestaag binnen. Op 14 april komen de KMar-Surinamegangers in Buren bij elkaar en enkele lichten zijn doende, met of zonder hulp van SMC, hun eigen reünie te organiseren.

Met de mededeling dat ook dit jaar er geen vast programma was en dat na de opening eenieder zijn eigen gang kon gaan om bijvoorbeeld het museum te bezoeken of een rondwandeling door het mooie stadje Buren te maken. Enkel en enkele kozen er voor in de dependance te blijven om eens lekker bij te praten.

Roel bedankte de directeur van het museum kolonel b.d. Stan Klijnhout voor de gastvrijheid, waarna hij hem het woord gaf. Deze informeerde de aanwezigen over de gang van zaken in het museum, hij toonde zich een enthousiaste en tevreden museumdirecteur.

Stan: 'Zo links en rechts zijn er enkele veranderingen, de één meer ingrijpend dan de andere'. Interessant om te horen was dat hij vertelde dat enkele historici bezig zijn met geschiedschrijving, onder andere in verband met het 200-jarig bestaan van het Wapen in 2014. Het museum zelf bestaat dit jaar 75 jaar, hier zal de nodige aandacht aan besteed worden, zoals door publicaties over kolonel van Houten, de grondlegger van het museum en een hartstochtelijk verzamelaar van marechausseespullen. Met de uitnodiging het museum regelmatig te bezoeken beëindigde hij zijn begroetingswoord.

Rond 16.30 uur was iedereen weer terug in de dependance waar al genietend van een voortreffelijk buffet verder werd nagepraat, met een 'tot volgend jaar in Buren' vertrokken de SMC-ers weer naar huis.

De reüniecommissie kan tevreden terugkijken op een geslaagde middag.

Gehoord tijdens de contactmiddag:

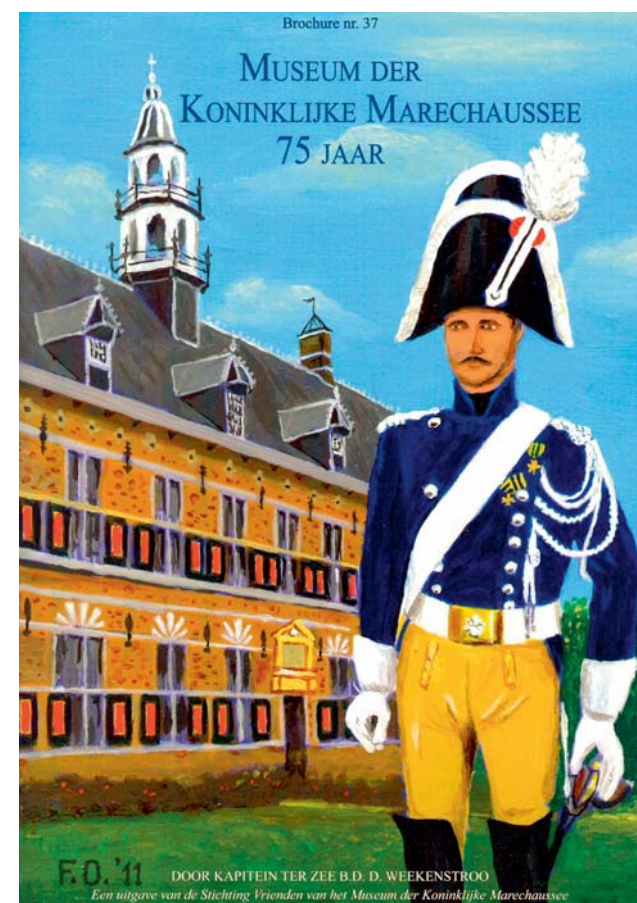
'Wel heel bijzonder dat oud-beroeps en oud-dienstplichtigen zo plezierig bij elkaar komen'

'Zouden er nog meer militaire verenigingen of zo bestaan waar beroeps- en dienstplichtig personeel zich kan aanmelden?'

75 jaar; een enorme prestatie

Op 26 oktober 1936 wordt door de kolonel M.C. van Houten het Museum der Koninklijke Marechaussee opgericht. De museumcollectie is gestart met de aankoop van enkele schilderijen en prenten. De verzameling is gestaag gegroeid maar het blijft 36 jaar lang een bescheiden korpsverzameling. Na het betrekken van het Weeshuis in 1972 is in heel korte tijd de grote sprong naar een brede collectie gemaakt. Vanaf 2002 wordt er gewerkt om het museum te transformeren naar een erkend museum. In 2005 wordt het museum officieel geregistreerd en opgenomen in het Museumregister van de Stichting Het Nederlands Museumregister. Na 5 jaar geregistreerd te zijn, was 2010 het jaar om te worden herijkt. Op 20 december 2010 ontving het museum het bericht dat het museum heeft aange-toond nog steeds op verantwoorde wijze de museale taak te vervullen en wederom voor 5 jaar als geregistreerd museum in het Museumregister te worden vermeld.

Begin april is de brochure nr. 37 'Museum der Koninklijke Marechaussee 75 jaar' gepresenteerd in de dependance van het museum. De brochure is geschreven door Kapitein ter Zee b.d. D. Weekenstroo, zoon van de kolonel der Koninklijke Marechaussee b.d. A.J. Weekenstroo, oud-directeur van het museum. Deze brochure vol bekende en onbekende wetenswaardigheden over het museum sinds de oprichting tot nu, is voor € 2,30 te koop (excl. verzendkosten) bij het museum. De brochure wordt uitgegeven door de Stichting Vrienden van het Museum. Voor € 10,- per jaar bent u ook Vriend / Begunstiger van ons mooie museum en ontvangt u de brochures, die

twee keer per jaar worden uitgegeven, gratis. Ook heeft u gratis toegang tot het museum, krijgt u een uitnodiging voor de jaarlijkse Vriendendag maar bovenal sponsort u het museum!

Na 75 jaar komen er nog steeds mensen in het museum die nog nooit binnen zijn geweest. Vol lof over de mooie collectie verlaten zij twee uur later het gebouw.

Nu, met de bloesem in de Betuwe zijn het museum en het pittoreske oranjestadje Buren zeker een bezoek waard. Diverse evenementen, die worden gegeven in de tuin, zoals de Kunstmarkt, een Paasfair of een Kerstmarkt geven een extra tintje aan uw bezoek. Daarnaast zal in oktober het 75 jarige jubileum uitgebreid worden gevierd. Het programma volgt te zijner tijd!

Denk ook eens aan het museum als u op zoek bent naar een bijzondere locatie voor reünies, vergaderingen, huwelijken en kinderfeestjes. Het museumteam heet u in ieder geval van harte welkom! Voor meer informatie: www.marechausseemuseum.nl of 0344-571256.

SMC-begunstiger van het eerste uur schrijft boeiend boek

Tijdens de SMC-contactdag van 17 maart heeft Marten Mobach, SMC-begunstiger van het eerste uur, zijn boek/zijn levensverhaal officieel overhandigd aan de directeur conservator van ons museum. Reden voor de redactie om zich in het boek te verdiepen en onderstaande recensie te schrijven, hierbij zich beperkend tot het aan de KMar gerelateerde deel van zijn levensverhaal.

Marten Mobach is geboren op 15 juni 1919 te Franeker. Hij groeit op in Franeker, in deze plaats was indertijd een bere-den brigade van de Koninklijke Marechaussee gevestigd. Eind 1939 wordt hij als dienstplichtige opgeroepen voor militaire dienst. Hij moet zich melden in een artilleriekazerne te Harderwijk. Daar bleek voor hem en vele anderen geen plaats te zijn (!), via Utrecht en Woerden komt hij uiteindelijk in Katwijk (ZH) terecht. Hij werd daar geplaatst bij het 1e Regiment Bere-den Veldartillerie. Om praktijkervaring op te doen werd hij met zijn opleidingsklas in het voorjaar van 1940 tijdelijk overgeplaatst naar het noordelijk gedeelte van de Grebbelinie, in het boek toont een foto aan hoe er toen in dat gebied werd geoefend. Op 10 mei is de klas weer terug in Katwijk en maakt men er de inval van de Duitse troepen mee. Snel word de klas ingedeeld bij een aldaar gelegerde artillerie-eenheid en neemt men deel aan de beschieting van onder andere het door de Duitsers bezette vliegveld Valkenburg.

Na een kort verblijf als krijgsgevangene te Lisse keert Marten medio juni 1940 huiswaarts en wordt hij in Franeker gedemobiliseerd. In die periode werd ook besloten de Koninklijke Marechaussee uit te breiden, Marten meldt zich in juni aan voor dienst bij het Wapen, een maand later werd de aanduiding 'Koninklijke' echter op last van de Reichskommissar verwijderd en maakte van af dat moment de Marechaussee deel uit van het Nederlandse politiebestedel.

In september 1940 begint Marten aan de opleiding in de Van Haafte-kazerne te Apeldoorn. In oktober 1940 is de opleiding afgerond en volgt plaatsing te Amsterdam en een aantal maanden later te Amstelveen. In mei 1941 volgt plaatsing te Bilthoven. In die periode ontstaat steeds meer spanning tussen Oranjegezinde marechaussees en NSB-gezinde marechaussees. Via een plaatsing te Bilthoven volgt een min of meer definitieve plaatsing in Westbroek.

Geleidelijk raakt hij betrokken bij het verzet tegen de Duitsers. Op Eerste Kerstdag 1944 gaat het mis en wordt Marten door de Sicherheits Dienst gearresteerd en na een verhoor opgesloten in de gevangenis aan het Wolvenplein te Utrecht. In zijn boek beschrijft hij hoe hij tot zijn verrassing op 1 januari 1945 werd vrijgelaten en weer naar huis kon terugkeren. Het dienst-doen was daarna verre van gemakkelijk. Uiteindelijk breekt de bevrijding aan. Dramatisch is wat er dan in Westbroek gebeurt. Door een misverstand ontwapent het verzet op 5 mei de aldaar gelegerde Duitsers. Vanuit Westbroek wordt het Duitse hoofdkwartier te Bilthoven ingelicht, er volgt een aanval door

een Duitse gevechtseenheid, veel BS-ers (Binnenlandse Strijdkrachten) sneuvelden, anderen werden aangehouden en overgebracht naar Utrecht, waar onder ook Marten Mobach. Weer belandde Marten in de gevangenis aan het Wolvenplein. Daar werd hij op 6 mei bevrijd.

Na de oorlog heeft Marten tot 1975 gediend bij de Koninklijke Marechaussee. Eerst werd hij gedetacheerd bij de Politieke Recherche Afdeling te Utrecht, vanaf april 1946 tot 1968 volgde plaatsing bij de brigade Utrecht. In juni 1948 wordt hun derde dochter geboren. Van 1968 tot 1972 was hij in Duitsland geplaatst als brigadecommandant van de brigade Schöppingen. Op 1 november 1972 wordt Marten benoemd tot eerste-luitenant van vakdiensten bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee en volgde plaatsing naar Amsterdam. Daar werd hij tweede officier-toegevoegd in het district Noord-Holland. Lang heeft hij die functie niet vervuld, per 15 mei 1973 werd hij benoemd als commandant van de brigade Amsterdam-Bijstand en slechts een jaar later als officier-toegevoegd in het district Utrecht. Op 30 april 1975 volgde het functioneel leeftijdsontslag.

Samenvattend kan worden gesteld dat dit boek een heel goed inzicht geeft in de worsteling die leden van ons Wapen in de bezettingstijd hebben gekend, wat het betekende om in die jaren politiemans te zijn. Tevens geeft het boek een heel goed inzicht in de wederopbouw van ons land en het Wapen. Voor een ieder die in de geschiedenis van het Wapen is geïnteresseerd, is dit boek een aanrader.

De redactie hoopt dat Marten nog lang in ons midden zal zijn en dat het hem gegeven is nog lang met veel genoegen op zijn boek terug te zien.

Het boek telt 232 pagina's en is te bestellen bij de heer Mobach, telefoon 030-2200445, e-mail: mobach-m@hetnet.nl.

Reünie beroepslichting 1976-2 in de 'Willem III'

Ergens in september vorig jaar, werd het idee geopperd om een reünie te organiseren voor de lichte 76-2. Van een van de deelnemers a.o.o. Jan Paulussen ontving de redactie een verslag.

Na wat onderlinge contacten en met medewerking van de Stichting Marechaussee Contact (SMC), werden de gegevens achterhaald van de 70 personen die op 3 maart 1976 opkwamen bij peloton 76-2 op het toenmalige Opleidingscentrum KMar.

Op 3 maart 2011, op de dag af 35 jaar verder, verzamelden zo'n 50 mensen van die lichte zich in het KEK-gebouw te Apeldoorn. Daarbij waren ook de toenmalige kaderleden, Joep Bodelier, Jaap Hooiveld, Hans Prins en sportinstructeur Kas Schepers.

Het was een hartelijk weerzien en onder het genot van koffie en gebak kwamen de gesprekken al snel op gang.

De LOKKMAR- adjudant (Landelijk Opleidings- en Kennis Centrum KMar) Theo Betting sprak een welkom uit namens Kolonel Dirkwager en wenste de aanwezigen een fijne dag.

Daarna sprak Freek Mossel, één van de organisatoren van deze dag, de gasten toe. Met een moment van bezinning en stilte werden de vijf collega's herdacht die hen waren ontvallen.

Na een korte uitleg over het verdere verloop van de dag werden de geanimeerde gesprekken weer hervat. Velen hadden elkaar ruim 34 jaar niet meer ontmoet.

In de kleine filmzaal werd een fantastische fotopresentatie verzorgd over de tijd van toen. Onderwerpen als de legering (met 24 man op een zaal), sporten, schieten in het Orderbos, de ouderdag riepen oude herinneringen weer op.

Na de goed verzorgde broodjeslunch werd het gezelschap opgesplitst in drie groepen en werden onder andere de wapenkamer, drugskamer en schietinstructie bezocht.

Na deze bezoeken was er voldoende tijd om onder het genot van een drankje nog wat bij te praten. Afsluitend begaven het gezelschap zich naar Beekbergen om aldaar te wokken.

In de periode voorafgaande aan de reünie, werden er driftig ervaringen uitgewisseld via de weblog (<http://konmar762.web-log.nl>) die Paul van de Putte had geproduceerd.

Dat de deelnemers van de dag hebben genoten bleek uit de vele positieve reacties, ook de dag erna al te lezen op de weblog.

Als herinnering aan de dag ontving men een fles wijn met speciaal gemaakt etiket.

Jan Paulussen eindigde zijn verslag met de opmerking: *'Aan allen die op enigerlei wijze een bijdrage hebben geleverd aan het tot stand komen van deze dag namens een ieder BEDANKT'*.

SMC hecht grote waarde aan het onderhouden of vernieuwen van onderlinge banden van (oud-)marechaussees en sluit zich van harte aan bij het dankwoord van de adjudant.

Artikel over de Marechaussee in Historisch Nieuwsblad

Op 31 maart verscheen in het Historisch Nieuwsblad een artikel over de Koninklijke Marechaussee, geschreven door de heer G. Rommelse, medewerker van het Nederlands Instituut Militaire Historie. In dit artikel wordt van uit historisch perspectief uitvoerig stilgestaan bij de positie van de KMar in het Nederlandse politiebestedel vanaf het moment van oprichting van het Wapen tot heden. Het artikel hebben wij met toestemming van de redactie van het Historisch Nieuwsblad op onze website geplaatst. U kunt het daar dus integraal lezen.

Uw voorzitter heeft met genoegen kennis genomen van het artikel, maar voelt toch behoefte om bij een paar passages een kanttekening te plaatsen.

Op pagina 52 wordt in de tweede volle alinea aangegeven dat door een misverstand tijdens de Piersonstraatrellen in Nijmegen (1982) een Marechaussepeloton werd ingezet dat niet op deze taak was voorbereid. Bedoeld wordt de ontruiming van de Bloemerstraat. Er was toen inderdaad sprake van een misverstand. Twee pelotons (één van de politie en één van de KMar) kregen op hetzelfde moment opdracht de Bloemerstraat te ontruimen, de demonstranten waren echter tussen deze pelotons ingesloten en konden geen kant op. Voor de politiefunctionarissen leek dit in eerste instantie op het niet willen opvolgen van het door hen gegeven bevel, op het bewust plegen van verzet. Pas na enige tijd werd de

onmogelijke positie van de demonstranten door het peloton van de KMar onderkend. Het peloton van de KMar had overigens al de hele nacht dienst gedaan en was wel degelijk voor deze taak toegerust.

Op pagina 53 wordt in de middelste kolom de essentie van het gendarmerieconcept weergegeven. Daarbij hoort ook het bereden zijn, dit komt pas later in de tekst naar voren. In de 19e eeuw was door het ontbreken van publieke vervoersmiddelen het bereden zijn zeer van belang. Daardoor kon men snel over een relatief grote afstand worden ingezet.

Op dezelfde pagina wordt in de rechter kolom aangegeven waarom naar het oordeel van de schrijver het takenpakket van de KMar na de Tweede Wereldoorlog ingrijpend werd gewijzigd. Deze alinea doet absoluut geen recht aan de destijds ook binnen de KMar gevoerde discussie. Deze alinea doet ook absoluut geen recht aan die leden van het Wapen die zich in de oorlog hebben verzet tegen de bezetter. De schrijver gaat geheel voorbij aan de uitbreiding die de toen Marechaussee geheten organisatie in de oorlogsjaren heeft ondergaan. Een dergelijke gevoelige materie en periode kan niet worden samengevat in één alinea. Wij hebben als redactie de laatste twee jaar regelmatig in Marechaussee Contact een artikel aan die periode gewijd en daarvan ook op onze website gewag gemaakt. De gehele Nederlandse politie, waar onder de Marechaussee, werd in de bezettingsjaren voor een

enorm dilemma geplaatst. Velen kozen voor het onder die moeilijke omstandigheden zo goed mogelijk vervullen van de taken, sommigen kozen bewust de zijde van de bezetter, anderen wisten hun uniform te benutten om verzet te plegen. Voor die laatste opstelling was zeer veel moed nodig! De schrijver doet het voorkomen alsof de gehele Marechaussee (als enige politie-instantie) fout is geweest, dat vindt de redactie een absoluut onjuiste voorstelling van zaken. In feite ging na de oorlog de vooroorlogse discussie over de positie van het Wapen binnen het Nederlandse politiebestedel weer gewoon door en konden sommigen daarbij dankbaar misbruik of gebruik maken van de fouten die door leden van de Marechaussee zijn gemaakt.

Tenslotte wil ik nog opmerken dat de KMar vanaf het moment van oprichting in 1814 deel heeft uitgemaakt van het Nederlandse politiebestedel. De discussie spitste zich veelal toe op de vraag of de KMar als gendarmerieorganisatie ook de status van politie kon worden gegeven. De leiding van de KMar streefde er vele jaren naar om de taken van het Wapen in het politiebestedel in een formele wet (zijnde de Politiewet) te laten verankeren. Dit streven werd uiteindelijk in 1988 gehonoreerd.

Jack Vlaming
Brigade-generaal b.d.
Voorzitter SMC

Oproep reünie 'oude district Utrecht' mei 2012

De redactie ontving het bericht dat een aantal SMC-ers, te weten S. Klijnhout, G. Blaauwendraat, L. van den Hoek, J. van Dijk en A. Buitendijk, uit het voormalige district Utrecht bezig zijn met de organisatie van een medio mei 2012 te houden reünie.

Omdat zij moeten werken met bestanden van zo'n tien jaar oud, is het begrijpelijk dat hun eerste zorg is zoveel mogelijk geïnteresseerden te bereiken.

Daarom willen de initiatiefnemers graag in contact komen met (oud-) collega's die geplaatst zijn geweest op de oude politiebrigades Utrecht, Soesterberg, Amersfoort en het oude district Utrecht (dus voor de samenvoeging).

Geïnteresseerd in deze reünie? Mail dan de volgende gegevens aan: aj.buitendijk@hotmail.com.
Naam, Adres, Woonplaats + postcode, Telefoonnummer en Plaatsing.
En heel belangrijk uw eventuele e-mailadres.
Wij houden U dan op de hoogte. Ook gegevens van anderen zijn welkom.

De reünie-commissie 'Utrecht-reünie' kijkt uit naar reacties.

Kalender

Ter herinnering!

Contactmiddag in Amsterdam/Badhoevedorp
Woensdag, 25 mei 2011, aanvang 13.30 uur.

Reünie/herdenking 'BOERMA/PLAIZIER – MPMH'. In Kumpulan 'Bronbeek' Arnhem
Donderdag, 16 juni 2011, aanvang: 10.00 uur.

Contactdag Museum 'BRONBEEK' in Arnhem
Donderdag, 23 juni 2011, aanvang: 10.00 uur.

Zie voor nadere bijzonderheden:

KALENDER in Marechaussee Contact nummer 1 van februari 2011 of kijk op www.marechausseecontact.nl

VOOR UW AGENDA:

De jaarlijkse Algemene SMC Reünie vindt plaats op donderdag, 13 oktober 2011 in Party Centrum "De Molen" in Harskamp.

Nadere bijzonderheden worden vermeld in Marechaussee Contact van juni a.s. en zijn dan ook te lezen op www.marechausseecontact.nl

Actuele informatie over SMC-evenementen wordt vermeld in de SMC-nieuwsbrief!

4 mei 2011

Herdenking "Englandspiel" in Den Haag

Op woensdag 4 mei 2011 zal de jaarlijkse herdenking van de gevallen ten gevolge van het Englandspiel plaatsvinden bij het Monument Englandspiel aan de Hogeweg in Den Haag.

Naast een aantal andere organisaties zal ook de Stichting Marechaussee Contact dit jaar weer vertegenwoordigd zijn bij deze herdenking om namens haar begunstigers bloemen leggen bij het monument.

Ten gevolge van het Englandspiel zijn een groot aantal Nederlandse agenten omgekomen, die in het geheim per parachute in Nederland waren gedropt. Onder hen waren 10 marechaussees.

Het programma van deze herdenking:

14.45 uur

Verzamelen bij het monument aan de Hogeweg.

15.00 uur

Aanvang van de herdenking

Na het erbetoon aan de gevallen is er voor de deelnemers aan deze herdenking gelegenheid elkaar te ontmoeten in een gereserveerde zaal van het nabijgelegen Promenade Hotel.

U bent van harte welkom bij deze herdenking!

Nieuwe begunstigers

G.Aardema
Ber 39

J.L. Baas
Dpl 46
Ned. Indië; 4 GRPI

M.J. Beek
Ber 76-2
UNIPTF

L. van der Bie
Ber 71-5
TASK FORCE FOX

R. Brandligt
Ber 69-4
UNIPTF

E.F. Brattinga
Dpl 73-3

R.J.C.M. Broeders
Dpl 77-1
KVV 78-4

R. Broersma
Ber 72-5
SFOR

H.B. Broxterman
Dpl 49
Ned. Indië; 431 BI;
7 GRG; 1MPIV

H. Fieten
Ber 72-2

G.J. Fiks
Ber 72-2
UNIPTF

J. de Gier
Dpl 75-6, Res

A.W. Goldschmeding
Dpl 87-4;
Reservist

J.M. Hensen
Ber 66-5

W. Hogenbirk
Ber 73-2
EU BAM RAFAH

J. Hollander
Dpl 62-5

H.G. Klein
Ber 65-6

E. Koper
BBT 03-02
UNMEE

P. Meijer
Dpl 54-6
Ber 55-1

Mevr. J.G.M. Ploeg-Roelofs
Weduwe van G.C. Ploeg

C.F.C. Poelma
Ber 74-5
MFO; UNAVEM; TASK FORCE
MOSTAR
UNIPTF; EUPOL KINSHASA;
ISAF NTM-A

R.G. van der Put
Ber 70-1

J.C.Toet
Ber 76-2
UNIFIL; MFO; DESERT STORM
UNAVEM; UNTAC
UNIPTF; EUPM-1

J.F.P. Tromp
Dpl 90-6
Reservist-Dierenarts

Wij heten de nieuwe begunstigers van harte welkom. In totaal vormen nu 3500 begunstigers, die dienen of gediend hebben bij de Koninklijke Marechaussee, het Korps Politietroepen of het Korps Militaire Politie/ Koninklijke Marechaussee (of hun partners) en afkomstig zijn uit alle delen van onze bevolking, een substantiële kring van vrienden rondom het Wapen der Koninklijke Marechaussee.

Het Bestuur SMC

K.P. van der Veen
Ber 73-5

Mevr. W. de Vries-Boersma
Weduwe van E. de Vries

L.A. van de Wakker
Ber 64-1
MFO

G.E. Wassenaar
Dpl 78-4
Ber

G. Verhulst
Ber 74-1
MFO; UNIFYCIP; EUFOR

H. Walgemoed
Ber 68-2

Overleden

R. Boer
Geboren op 9 juni 1925
Overleden op 6 februari 2011
Dpl 2 DMC
Ned. Indië; 3MPI

W. Bouw
Geboren op 17 december 1911
Overleden op 3 juli 2007

F. Broersma
Geboren op 25 januari 1926
Overleden op 18 februari 2011
Dpl 4 DMC
Ned. Indië; 2MPV

J. Dijkema
Geboren op 19 oktober 1935
Overleden 3 februari 2011
Dpl 56-2; 4 DMC

W. Hagenaauw
Geboren op 23 juni 1920
Overleden op 2 maart 2011
Ber 46-75

H. Jonkman
Geboren op 19 maart 1929
Overleden op 17 januari 2011
Dpl; Ned. Indië; 7-2RI; 433BI;
1MPI; 4MPI.

T. Kooi
Geboren op 11 maart 1926
Overleden op 4 maart 2011
OVW; Eng; 3 DMC
Ned. Indië; 2MPIII

F.H. Kranendonk
Geboren op 12 februari 1925
Overleden op 13 februari 2011
Dpl. 1 DMC
Ned. Indië; 2MPI; 3MPI; 3MPV

S. Lemmers
Geboren op 27 april 1926
Overleden op 23 februari 2011
Dpl 4 DMC
Ned. Indië; 1MPV

H.P. Lobbe
Geboren op 29 maart 1929
Overleden op 15 maart 2010
Dpl 43 DMC
Ned. Indië; 1MPI; 1MPIII

H.J.J. Poen
Geboren op 26 februari 1913
Overleden op 25 februari 2011
Ber 36
Korps Politie Troepen
NBS

A.G.C. van Rijt
Geboren op 18 augustus 1929
Datum overlijden niet bekend
Dpl 433 BI
Ned. Indië; 7-2 RI; 4MPI

G. Vosselman
Geboren op 6 augustus 1938
Overleden op 24 december
2010
Ber 56-1

G.L. van der West
Geboren op 20 mei 1943
Overleden op 2 februari 2011
Ber 62-5

Mevr. H.W. Westerman-Eckstein
Geboren op 30 augustus 1925
Overleden op 28 februari 2011
Weduwe van H. Westerman

Bestuur en redactie Stichting Marechaussee Contact betuigen de nabestaanden hun medeleven en wensen hen sterkte toe.

Colofon Stichting Marechaussee Contact

Voorzitter
J. Vlaming
e-mail: vlamingj@gmail.com

Vice-voorzitter
G.N. Roes
e-mail: gerard.roes@planet.nl

Secretaris SMC
P. Scholte
Postbus 125
7590 AC Denekamp
Tel. 0049 594 1999099
e-mail: scholte.p@gmail.com
Tevens adres voor overlijdensberichten
SMC-begunstigers

Penningmeester
E. Bouwman
tel: 071 - 5416060
email: e.bouwman@ziggo.nl
algemene bankrekening: 3912106
t.n.v. SMC te Nieuw Vennepe
bankrekening SMC-artikelen: 916446
t.n.v. SMC te Zoeterwoude

Aanmeldingen, adresmutaties en werving
C. de Boom
Johan Frisoplein 23
8071 LX Nunspeet
Tel. 0341-257129
e-mail: c.dboom@chello.nl

Administratie begunstigerbijdragen
P. van Sprang
Tel. 0252-674279
e-mail: begunstigersbijdragen@marechausseecontact.nl
Postbankrekening 3912106
t.n.v. SMC te Nieuw Vennepe
IBAN nr: NL82INGB0003912106
BIC nr: INGBNL2A

Commissie reünies, contactdagen en herdenkingen
R. Gras
Walstro 33
1273 BH Huizen
Tel. 035-5258313
e-mail: roelgras@hetnet.nl

Veteranen
F. H.C. Meijer
Tel. 0341-417087
e-mail: frans.meijer@kpnmail.nl

Indiërubië
Zie adres aldaar

Redactie
J. Vlaming, R. Bouwman, F.H.C. Meijer, W.A. Geense, E.C.G. Boom, M.N.M. Broekhuizen-Klijnhout, E.A.W. Damen

Redactieadres
Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
Tel. 0344-571256
e-mail: redactiemc@gmail.com

Webmaster SMC
R. Bouwman
e-mail: roelbouw@gmail.com

www.marechausseecontact.nl

Stichting Marechaussee Contact

Opgericht op 24 oktober 1977 te Buren
Aangesloten bij het Veteranen Platform

De Stichting Marechaussee Contact wil een blijvende band bewerkstelligen tussen hen, die als beroeps of dienstplichtigen bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee, het Korps Politietroepen en het Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee dienen of hebben gediend. Het embleem staat voor de gendarmeriegedachte (de granaat), de verbondenheid met en de trouw aan het Koningshuis (de kroon) en de 'bereden' oorsprong (het hoefijzer).

Korps Politietroepen

Het Korps Politietroepen werd op 26 juni 1919 opgericht met als taak het verrichten van politiediensten ten behoeve van het leger. De haan met het onderschrift 'Ik waak', afgebeeld op de draagspeld, wordt min of meer beschouwd als het officiële embleem.

Korps Militaire Politie

Op 14 augustus 1946 werd door de legercommandant generaal S.H. Spoor in Nederlands-Indië het Korps Militaire Politie opgericht. Na samenvoeging met personeel van de Koninklijke Marechaussee werd de benaming: Korps Militaire Politie/ Koninklijke Marechaussee. Voor het MP-personeel werd een apart baretembleem ontworpen met daarop de tekst 'Militaire Politie'. De leden van de Koninklijke Marechaussee behielden hun eigen baretembleem.

Baretembleem Koninklijke Marechaussee (gebruikt tot 1 mei 1996)

Uitgevoerd als witmetalen gesp in de vorm van een 'Gotische W', die duidt op de naam Wilhelmina, Koningin der Nederlanden van 1898 - 1948. Daarop de granaat met gesloten vlam, met op de banderol het opschrift 'Koninklijke Marechaussee'.

Baret en petembleem Koninklijke Marechaussee (gebruikt vanaf 1 mei 1996)

Traditioneel ontwerp, uitgevoerd in drie modellen, te weten voor marechaussees (zonder lauwerkrans), onderofficieren (zoals links afgebeeld) en officieren. Het kroontje is altijd in goud uitgevoerd.

De Koninklijke Marechaussee

Op 26 oktober 1814 besloot Koning Willem I tot de oprichting van de Koninklijke Marechaussee. De granaat is het teken van het elitekorps en de kroon het teken van de verbondenheid met het Koninklijk Huis.

Museum der Koninklijke Marechaussee

Geopend vanaf 2 januari tot 30 december m.u.v. 25 en 26 december 2011

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren

Telefoon: 0344-571256
Fax: 0344-572009

www.marechauseemuseum.nl
email: postbus@marechauseemuseum.nl

Maandag tot en met zondag van
12.30 tot 16.30 uur

Op feestdagen eveneens
12.30 tot 16.30 uur

Buiten openingstijden op afspraak
geopend voor groepen.